

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΚΙΡΥΝΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΑΡ. 17. — ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 3 — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 1)14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1915

Η ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ

«Όλες οί μάννες, τὰ παιδιά, ὅλες ἐνχῆς τοὺς δύνουν,
Καὶ μιὰ μάννα, κακὴ μάννα, τὸ γιὸ της καταρριεῖται.
— «Μιῶζε με, μάννα, διῶζε με, μὲ ξύλα μὲ λιθάκια,
«Γιὰ τὰ μὲ πιάρει τὸ κακὸ κ' ἡ ἐντροπὴ τοῦ κόσμου.
«Νὰ σφίξω τὰ ματάκια μου, νὰ φύγω ἀπὸ μπροστά σου.
«Νὰ πάγω κ' ἐγὼ μὲ τὰ πουλιὰ καὶ μὲ τὰ χελιδόνια,
«Τὰ χελιδόνια νὰ γυροῦν κ' ἐγὼ νὰ μὴ γυρῶ.
«Θὰ κύνεις χρόνους νὰ μὲ δεῖς, καιροὺς νὰ μ' ἀπαντήσεις
«Θάωθουρε, μάννα μου, οἱ γιοστὲς, οἱ μεγαλοβδομάδες,
«Θὰ πᾶς μέσα στὴν ἐκκλησιὰ μὲ τὴν καρδιὰ καμένη,
«Θὰ δεῖς τίς νιές, θὰ δεῖς τοὺς υἱοὺς, θὰ δεῖς τὰ
(παληκάρια,
«Καὶ θὰ στραφεῖς στὴν μιὰ μεριά, καὶ θὰ στραφεῖς
(στὴν ἄλλη),
«Θὰ βρεῖς τὸν τόπο μου ἀδειανὸ καὶ σὸ στασίδι μου
(ἄλλον),
«Θὰ σ' ἐρθεῖ δίγυα στὴν καρδιὰ καὶ κάψα μὲς σὶ ἀχεῖλι'
«Θὰ θαλωθῶν τὰ μάτια σου, τηράγοντα τοῖς στρατές
«Καὶ θὰ στεγνώσει ἡ γλῶσσα σου ρωτιώντας τοὺς
(διαβάτες.
— «Διαβάτες, ποῦ διαβαίνετε, περάτες, ποῦ περνάτε,
«Μὴν εἶδατε τὸ γιούλι μου, τὸ μοραγὸ παιδί μου;
— «Κι' ἀνίσως κ' ἂν τὸν εἶδαμε, μαύρη ὄργανη μαρούλια,
«Ποῦθε νὰ τὸν γνωρίσουμε; γιὰ πὲς μας τὰ σημάδια.
— «Ψηλὸ λιγνὸ ἔχει τὸ κορμί, ἴσιο σὰν κυταρίσσι,
«Σὺ δὲδ βουρὰ εἶναι οἱ πλάτες του, σὰν κάστρο ἢ
(κεφαλή του),
«Σὺν νερτατζούλα φουντωτὴ φουντώνουν τὰ μαλλιά του.
— «Ἐφῆς, προφῆς τὸν εἶδαμε σὸν ἄμμο Ξαπλωμένο,
«Ἐίχε τὰ φύκια πάπλωμα καὶ τοῖς ἀφροὺς σερτόνι,

«Τὰ κοχλιδάκια τοῦ γυαλοῦ εἶχε γιὰ προσκεφάλι.
«Μαῦρα πουλιὰ τὸν τρώγαρε κ' ἄσπρα τὸν τριγυρίζαν.
«Κ' ἓνα πουλί, καλὸ πουλί μὲ τὰ φτερὰ ἀσημένια,
«Σὰν ἄνθρωπος ἐδάκρυζε καὶ τὸν μοιρολογούσε.
— «Ποῦ εἶναι, ξέρε μ' ἡ μάννα σου καὶ ποῦ εἶναι ἡ
(καλὴ σου),
«Νὰ κλάψουρε τὰ νιάτα σου, νὰ οἰάσουν τὸ κορμί σου;»
Καὶ κείνος ἀποκριθῆκε μὲ τὰ ψημένα χεῖλη,
— «Φάγε καὶ σὺ, καλὸ πουλί, ἀπ' ἀντρειωμένου πλάτες.
«Φάγε ἀπὸ πόδια γρήγορα καὶ χέρια προκομμένα,
«Φάγε, πουλί, ἀπ' τὴ νιότη μου, φάγε κ' ἀπ' τὴν
(ἀντρεία μου),
«Φάγε κ' ἀπ' τὴ γλῶσσα μου τὴν ἀηδονολαλοῦσα
«Ὅποῦ τὴν εἶχαν τὰ πουλιὰ σκοπὸ καὶ κελαιδοῦσαν.
— «Δὲ θέλω γὼ ἀπ' τὴ νιότη σου κ' οὔτε κ' ἀπ' τὴν
(ἀντρεία σου),
«Ὅτε κ' ἀπὸ τὴ γλῶσσα σου τὴν ἀηδονολαλοῦσα,
«Ὅποῦ τὴν εἶχαν τὰ πουλιὰ σκοπὸ καὶ κελαιδοῦσαν.
«Γιατὶ εἶμαι ἀπὸ τὸν τόπο σου κ' ἀπὸ τὴ γειτονιά σου.
— «Μὰ ἂν εἶσαι ἀπὸ τὸν τόπο μου κ' ἀπὸ τὴ γειτονιά
(μου),
«Χαμήλωσ' τοῖς φτεροῦρες σου τρεῖς λόγια νὰ σοῦ γράψω.
«Τὸνα νὰ πᾶς τῆς μάννας μου, τᾶλλο τῆς ἀδελφῆς μου,
«Τὸ τρίτο τὸ φαρμακερὸ νὰ πᾶς τῆς ποθητῆς μου.
«Νὰ τὸ διαβάξει ἡ μάννα μου, νὰ κλαίει ἡ ἀδελφῆ μου,
«Νὰ τὸ διαβάξει ἡ ἀδελφῆ, νὰ κλαίει ἡ ποθητὴ μου,
«Νὰ τὸ διαβάξει ἡ ποθητὴ, νὰ κλαίει ὁ κόσμος ὅλος».

(Ἀπὸ τοῦ Ν. Γ. Πολίτη Ἐκλογαὶ
ἀπὸ τὰ τεραγοῦδια τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ σελ. 197).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ "ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ",

Πρόσκοποι,

"Υστερα από ένα χρόνο που βγαίνει το φύλλο μας, είναι μερικά πράγματα που έπρεπε πλὴν νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνονται καὶ νὰ μὴν ξαναπαρουσιάζονται στὰ χειρόγραφα που στέλνονται στὴν ἔγκριση τῆς ἐπιτροπῆς.

Μεταξὺ ἄλλων εἶναι καὶ ὁ αὐτοθαυμασμός, οἱ αὐτοζολαζεῖες,

Προσκοπισμὸς δὲ θὰ πεῖ νὰ φοροῦμε τὸ καπέλο μὲ τὸ φοίνικα καὶ νὰ βαστοῦμε τὸν ζωντό· αὐτὰ εἶναι τὰ σημεῖα τοῦ μόνο. Προσκοπισμὸς εἶναι μιὰ ἀνώτερη, εὐγενικὴ καὶ ὑπερήφανη ἀντίληψη τῆς ἠθικῆς.

Τὸ περιοδικό μας δὲν ἔχει ἄλλο σκοπὸ παρὰ νὰ βοηθῆι στὴ μόρφωση τῆς προσκοπικῆς αὐτῆς ἀντίληψης. Ὅ,τι γραφεῖ μέσα πρέπει νὰ εἶναι εὐγενικό, ὑπερήφανο, ἀξιόπρεπο.

Νὰ λείπουν οἱ μεγαλολογίες, οἱ αὐτοθαυμασμοὶ, τ' αὐτολιβανίσματα ἀπὸ τὸ φύλλο μας.

Ὁ πρόσκοπος ὀφείλῃ νὰ κάνει καλὰ πράξεις· νὰ τίς κάνει λοιπὸν ἀπλὰ, σὰν καθῆκον, ὄχι σὰν ἀξιοθαύμαστα κατορθώματα.

Ὁ πρόσκοπος ὀφείλῃ πιστῆ στὴν Πατρίδα καὶ στὸ Βασιλεῖα· φυσικό εἶναι νὰ δώσει τὴ ζωὴ του γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ γιὰ τὸ Βασιλεῖα.

Ἀπὸ τὸ περιοδικό μας κανόνας νὰ γίνῃ νὰ λείπουν ὀλότεια οἱ μεγαλολογίες, τὰ πομπώδη ἐπίθετα, που παντοῦ εἶναι ἀποκρουστικά, ἀκόμα περισσότερο ὅμως σὰν νὰ τὰ μεταχειρίζεται ὁ πρόσκοπος. Ὅταν τύχει καὶ ἀναφέρεται καμιά καλὴ πράξη, ὡς εἶναι καὶ ἡρωϊκὴ, νὰ λέγεται ἀπλὰ, ὅπως εἶναι, χωρὶς περιττὰ στολίδια· δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ κερδίσει ἀπὸ τὴν ἀπλότητά της καὶ νὰ γίνῃ πιὸ κτυπητὸ παράδειγμα γιὰ τοὺς νεωτέρους. Αὐτὴ καθ'αυτὴ ἢ καλὴ πράξη, σὰ γίνῃ ἀπλὰ, ἔχει τόση ἐμορφιά, τόση εὐγένεια μέσα της, που ἄλλη ἀμοιβὴ δὲν τῆς χρειάζεται, οὔτε θέλει στολίδια. Ὁ στρατιώτης που πέφτει βαστώντας τὸν ὄρκο του στὴν Πατρίδα καὶ στὸ Βασιλεῖα, δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ σχόλια.

Ἄλλωστε ἡ γενναιότης, ἡ αὐτοθυσία, ἡ εὐγένεια, ὁ πατριωτισμὸς, εἶναι στὴν ἡμερήσια διάταξη τοῦ προσκόπου· ἂν τὰ παραλείπει στὴν καθημερινὴ του ζωὴ, παραβαίνει τὸν ὄρκο του· ἂν τὰ σεβαστεῖ καὶ τὰ κρατήσῃ, κάνει ἀπλὰ τὸ καθῆκον του· ὥστε δὲν ὑπάρχει λόγος γιὰ αὐτοθαυμασμὸ καὶ αὐτοεπαίνους. Φυσικό εἶναι νὰ φερθεῖ καλῶς, ἀφοῦ εἶναι πρόσκοπος.

Αὐτὰ τὸν κάνουν πρόσκοπο· γι' αὐτὸ εἶναι τιμὴ νὰ εἶναι πρόσκοπος· ἂν δὲν τοῦ ἀρκεῖ αὐτὴ ἢ τιμὴ, θὰ πεῖ πὼς εἶναι ἀνόξιοι νὰ μένει πρόσκοπος.

Ἄν τὰ ἔχει αὐτὰ ὅλα κατὰ νοῦ, ὁ πρόσκοπος, σὰ γράφῃ, θὰ μᾶς σαέλνει πάντοτε εὐγενικὰ διηγήματα· ἐνῶ δυστυχῶς τώρα ἀναγκάζομαστε ν' ἀπορρίπτομε τὰ μισά.

Μᾶς ἔρχονται χειρόγραφα ὅπου ὁ στρατιώτης που ὑπερνικᾷ τὸ σαρκικό φόβο ἢ που ὕστερα ἀπὸ δισταγμοὺς ἀρκετὰ ἀντιπαθητικοὺς παρατᾷ τὰ ἀτομικά του συμφέροντα γιὰ νὰ ὑποταχθεῖ στοὺς νόμους τῆς ἐπιστρατεύσεως, χαρακτηρίζεται ἡρώας. Καὶ ὅμως δὲν ἔκανε παρὰ τὸ στενωπὸ καθῆκον του, καὶ εἶναι ντροπὴ νὰ τὸ λογαριάζομε σὰν πράγματα ἀσυνήθιστα. Ὅταν ἢ πατρίδα καλέσει τὸ στρατιώτη καὶ αὐτὸς γιὰ ἓνα ἢ ἄλλο λόγὸ δὲν υπακούσει, τὸν κηρύττει λιποτάκτη καὶ τὸν πάγει φυλακὴ. Κομικὸ λοιπὸν νὰ σχολιάζεται σὰν ἡρωϊσμὸς ἢ ἀπλούστατη ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος.

Σ' ένα διήγημα, κάποιος πρόσκοπος μᾶς μιλά σὰ φυσικὸ πράμα γιὰ ἓνα δεκανέα ποὺ τρέμει τὴν ὥρα τῆς φωτιάς τὸν ρωτᾷ ὁ λογίας του γιατί τρέμει, καὶ αὐτὸς τοῦ ἀπαντᾷ, «Προησθάνθη ὅτι θὰ φονευθῶ».

Ἡ ἀπάντησι φέρνει ἀηδία· τὸ αἰσθημα αὐτοῦ τοῦ φόβου εἶναι ἄσχημο, ταπεινὸ, ποταπὸ· ἓνα τέτοιο ἐπεισόδιο πρέπει νὰ στιγματίζεται ὅπως τοῦ ἀξίζει, νὰ καυτηριάζεται μὲ ξήλωμα γαλονιῶν. Ὅχι σὲ δεκανέα, ἀλλὰ καὶ στὸν ταπεινότερο στρατιώτη ἢ δειλία εἶναι ντροπὴ καὶ σιγαμὸς, καὶ μόνο ἔτσι πρέπει νὰ σχολιάζεται.

Τὰ διηγήματα τοῦ περιοδικοῦ μας δὲν ἔχουν ἔννοια παρὰ ἐφόσο ἀνυφόνουν τὴν ψυχὴ, τὴ δυναμόνουν, τὴν ὁμορφαίνουν.

Πρόσκοποι.

Ὅσοι γράφετε γιὰ τὸ περιοδικὸ μας μὴν ξεχνᾶται πὼς πρόκειται νὰ διαπλάσσετε μὲ τὰ παραδείγματα ποὺ θὰ δώσετε, ἀντροικῆς, γενναίης ψυχῆς· φθάνουν οἱ λιγοψηχίαι, τὰ χάρδια, ἡ λατρεία καὶ ἡ ἀπασχόλησι τοῦ ἐγὼ μας, ὁ ἀτομικισμὸς.

Ἡ αὐτοθυσία, ἡ εὐγένεια, ἡ καθαριότης τῆς ψυχῆς ὅσο καὶ τοῦ σώματος, ἡ φιλαλήθεια, ἡ τιμότης ἢ παλληκαριά, ὁ ἠρωϊσμὸς, ἡ ἀφωσίωσι στὰ ἰδανικά, ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ νοιώθουμε φυσικὰ προτερήματα ὅσων ἔχουν τὴν τιμὴ νὰ φέρουν τὸ φοῖνικα στὸ καπέλο. Οἱ ἔπαινοι καὶ τὰ λιβανίσματα εἶναι περιττὰ καὶ ἄκαιρα.

Παρατᾶτε τα, Πρόσκοποι, ἀνεβεῖτε πάνω ἀπ' αὐτά. Δὲν τὰ ἔχετε ἀνάγκη.

Κηφισιά 16)29 Ἰουλίου 1915

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

Ο ΠΛΗΓΩΜΕΝΟΣ

Ξαπλωμένος μέσα στὴ μακρὰ τοῦ νοσοκομείου αἴθουσα ἐπάνω στὸ μικρὸ ἄσπρο κρεβατάκι ὁ πληγωμένος Ἀλέκος διηγείται τὴ μάχη ποὺ πληγώθηκε. «Ήταν, μούλεγε, χαρραχὴ καὶ τὸ κανόνι ἄρχισε τὸ τραγοῦδι του ἀπὸ τὸ ἀπέναντι βουνὸ ποὺ κατεῖχεν ὁ ἐχθρὸς. Σὲ λίγο αἱ προσφυλακὰί μας ἀπαντοῦν στὰ πρῶτα πυρὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πεζικοῦ, καὶ τὰ πυρὰ τοῦ πυροβολικοῦ μας ἀραιὰ σημειώνουν τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Ἦδη αἱ ἐφεδρεῖαί μας ἔλαβαν θέσεις μάχης, τὰ πολυβόλα ἤρχισαν τὸ δαιμονισμένο τους ἔργο, καὶ ἐμεῖς κτυποῦμε μὲ λύσσα τὴν ἀντιρῶν μας ἐχθρική διμοιρία. Στὸ κάθε ἄλμα τῆς τῆν θερίζουν τὰ ταχέα πυρὰ μας καὶ κάθε νέα μας ἐπιτυχία ἀψάνει τὸν ἐνθουσιασμὸ μας· κλονίζεται τώρα, ὑποχωρεῖ κατὰ τμήματα καὶ τὸ πυροβολικὸ μας στὰ ἀριστερὰ ὑψώματα ταξίνει τὰ πυρὰ του· κατὰ σημάδια, ἐβρόχη τὸ στόχο· νᾶ, ἡ σάλπιγγα σημαίνει ἐφοδο· ἐμπρός! ἐμπρός!... ὅταν αἰσθάνομαι ἓνα κτύπο στὸ στήθος νᾶ ἔδω...» καὶ εἰσῆκωσε τὸ ποκίμησός του καὶ μὴ δείχνει ἀκριβῶς τὸ μέρος τῆς πληγῆς.

«Δὲν τὸ ψήφισα τὸ πρᾶγμα, ἐξηκολούθησε τὸ εὐμορφο παλληκάρι βάζω τὸ μαντήλι μου καὶ τὸ κρατῶ μὲ τὸ ἀριστερὸ μου χεῖρι

στὸ μέρος τοῦ κτυπήματος καὶ ἐξακολουθῶ νὰ τρέχω, προφθάνοντας τὰ ἄλλα παιδιὰ ποὺ εἶχαν προχωρήσει ἀλλ' ὅμως σὲ λίγο πέφτω ἐξηντλημένος· δὲν πρόσεξα πὼς τὸ αἷμα ἔτρεχε ἀπὸ τὴν πληγὴ· δύο νοσοκόμοι μὲ παίρνουν γιὰ τὸ πρῶτο χειρουργεῖο· ἔβλεπα ἤδη τοὺς ἄλλους συναδέλφους μου νὰ τρέχουν μὲ τὴ λόγχη ἐφ' ὄπλου· πόσον τοὺς ζήλευα! Ἡ νίκη ἦταν δική μας. Ἐ! τί νὰ σᾶς πῶ, παιδιά! καθόλου δὲν αἰσθάνθηκα τὴν πληγὴ αὐτὴ· μοῦ φαινόταν τόσο ἐλαφρὸ, τόσο γλυκεῖα, ποὺ καθόλου δὲν ἐννοιωθῆκα πόνο... Ἀλλὰ γιατί, δὲν μὲ ρωτᾶτε γιατί; Ἐ! λοιπὸν, σᾶς τὸ λέω ἐγώ: γιατί εἶχα γιὰ μόνο μου γιαιτρικὸ τὴ συνείδησί μου ἀναπαυμένη ποὺ ἔκαμα τὸ καθήκον μου στὴ μεγάλη στιγμὴ τοῦ ἀγῶνός μας. Πῶς θὰ πονοῦσα ὅταν αἰσθανόμουν πὼς ὁ δικός μου πόνος ἔδωκε ζωὴ στὰ σκλαβωμένα ἀδέρφια μας καὶ πὼς τὸ δικό μου αἷμα θὰ ἔδινε τιμὴ καὶ δόξα στὴ μεγάλη μας Ἑλλάδα καὶ ζωὴ σ' ἐκείνους ποὺ βασάνιζε τὸ βουλγάρικο μαχαῖρι.»

Τελείωσε ἐδῶ ὁ Ἀλέκος τὴ διήγησί του γιατί ἦλθε ὁ ἰατρὸς νὰ τοῦ ἀλλάξῃ τὴν πληγὴ. Τὸν ἀποχαιρέτησα καὶ ἔφυγα ἐνθουσιασμένος καὶ συγκινημένος ἀπὸ τὰ εὐμορφα του λόγια.

ΧΡ. ΨΑΛΤΟΓΛΟΥΣ

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ 1 ΟΜΑΔΟΣ Κ.Σ.Α.

ΤΟ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ ΟΠΛΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΜΑΝΛΙΧΕΡ - ΣΕΝΑΟΥΕΡ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ 1903

(Συνέχεια)

Α'. ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Τὸ ἐπαναληπτικὸν ὄπλον Υ. 1903 ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς κυρίων μερῶν :

- 1). Ἐκ τῆς *κάννης*.
- 2). Ἐκ τοῦ *κλειστρου*.
- 3). Ἐκ τοῦ *ἐπαναληπτικοῦ μηχανήματος*.
- 4). Ἐκ τοῦ *κοντακίου*, τῶν *καταρτισμάτων*, τῆς *ξιφολόγῃς* μετὰ τῆς *θήκης* αὐτῆς καὶ
- 5). Ἐκ τῶν *παρελκομένων*.

1ον ΚΑΝΝΑ

Ἡ *Κάννα* ἀποτελεῖται ἐκ τῆς *θήκης οὐραίου* ἐκ τῆς *κυρίως κάννας* καὶ ἐκ τοῦ *κλισιοσκοπίου*.

Ἡ *θήκη οὐραίου* ἔχει ἐν αὐτῇ τὴν *ἀνατομὴν* - *ἐκτομὴν*, τὸ *προσέρισμα*, *ὀλοκούς*, τὴν *παράλληλον ἑναυλον*, τὴν *ἐπιμήκη ἐκτομὴν* (εἴσοδον ἀποθήκης) τὰς *πέτρας* ἐπ' αὐτῆς, τὸν *ἀναστολέα κύλινδρον* τὰ *ὠτία* καὶ τὴν *ἀνατομὴν* ὑπ' αὐτὴν, τὸ *σύστημα ἐπιπροσέσεως*, τὸ *δίχρονον* : *ἐλικοειδῆς ἐλατήριο* τὴν *σχαστηρίαν ὀπλίσεως*, τὴν *σκανδάλην* : τὰ *κρφώματα*.

Ἡ *Κυρίως κάννα* ἔχει ἐπ' αὐτῆς, τὸ *στόχαστρον*, τὴν *δακτυλοφόρον ἔμβασιν*, τὸ *πέλυμα*, ἐν αὐτῇ τὸ *στόμιον*, τὸ *κοῖλον*, τὰ *αὐλάκια*, τὴν *θαλάμην*.

Τὸ *κλισιοσκόπιον* ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ *ποδ'ς*, ἐκ τῆς *δακτυλοφόρου ἔμβάσεως*, τοῦ *κινητοῦ πίνακος* : τοῦ *κοχλίου* αὐτοῦ, *ἀναδρομέως* - *ἀναστολέως* αὐτοῦ, *ἐλικ. ἐλατηρίου* καὶ τοῦ *πλατέως ἐλατηρίου*.

2ον ΤΟ ΚΛΕΙΣΤΡΟΝ

Τὸ *κλειστρον* ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ *κινητοῦ οὐραίου* ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ *κύλινδρου* τῆς *κινητῆς κεφαλῆς*, ἣτις φέρει τὸν *ἐξολκέα* καὶ τὸν *ἐξωστήρα*, τοῦ *ἐπιπροσστήρα* μετὰ τοῦ *ἐλικοειδοῦς ἐλατηρίου*, τῆς *σφύρας* τοῦ *ἀσφάλιστρον*, τοῦ *ἐλατηρίου* αὐτοῦ καὶ τοῦ *ἐλύματος*.

Ὁ *κύλινδρος*, φέρει τὸν *αὐλόν*, τοὺς *τόρμους* *σφηνώσεως*, τὴν *λοξὴν τριγωνικὴν ἀπότ-*

μωσιν, τὴν *ἀσφαλιστικὴν ἐγκοπὴν*, τὸν *μοχλόν*, τὸ *κράτ. σμα*, τὸ *σφαιρώμα*.

Ἡ *Κινητὴ κεφαλὴ* τὸν *τόρμον*, τὰ *αὐλάκια*, *ἐλικοειδῆς ἐλατήριο*.

Ὁ *Ἐξολκέας*, τὸν *ὀδόντα*.

Ὁ *Ἐξωστήρα*, τὴν *σφῆρα* καὶ τὴν *κεφαλὴν*.

Ὁ *ἐπιπροσστήρα*, τὴν *ἀκτὴν*, τὸ *πεπλατυσμένον μέρος* τὴν *κύλινδρον*. *ἐξόγκωσιν*.

Ἡ *σφύρα*, τὸ *κράτυσμα*, τὸν *λοξότρονον ὀδόντα*, τὸ *ἐντακτικὸν ῥάμφος*.

Τὸ *ἀσφάλιστρον*, *πλάτυσμα*, τὸ *ἐλικοειδῆς ἐλατήριο*, τὸ *ἐλυμα*.

3ον ΕΠΑΝΑΛ. ΜΗΧΑΝΗΜΑ

Τὸ *Ἐπαναληπτικὸν μηχανήμα* ἀποτελεῖται ἐκ τῆς *ἀποθήκης*, τοῦ *φορέως* καὶ τοῦ *ἀναστολέως φυσιγγίων*.

Ἡ *ἀποθήκη* ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ *πυθμέρος*, τῶν *ὑποστηρικμάτων φορέως*, τῆς *στροφόμενης πλακῆς*, τοῦ *ἄξωνος* αὐτῆς, τοῦ *ἐλατηρίου* αὐτῆς καὶ τοῦ *ἐλλειψοειδοῦς τεμαχίου*.

Ὁ *Φορέας*, ἐκ τοῦ *ἐλατηριοῦ τοῦ ἄξωνος*, τῆς *ἐμπροσθίας* καὶ *ὀπισθίας στροφάλλεγγος*.

Ὁ *Ἀναστολέας φυσιγγίων* ἐκ τῆς *λεπίδος*, τοῦ *κόχλιου*, τοῦ *ἐλατηρίου* καὶ τοῦ *ὠστηρίου*.

4ον ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Τὸ *Κοντάκιον* ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ *κοπίου*, τῆς *λαβῆς*, τοῦ *ξυστοῦ*, τῆς *προσομίδος*, τοῦ *ῥάμφους*, τῆς *πέτρας*, τοῦ *χειροφύλακος*, τῶν *δακτυλοειδῶν ἐλατηρίων*.

Ἡ *Ξιφολόγη*, ἐκ τοῦ *ἐλάσματος* ὅπερ φέρει τὴν *ἀκτὴν*, τὴν *ῥάχην* καὶ τοὺς *αὐλάκιας*, ἐκ τῆς *λαβῆς*, ἣτις φέρει τὰ *ξύλινα πλακίδια* τὸ *ἄκρον* καὶ τὸ *ὠστήριον* ἐκ τοῦ *ἐκκεντήρος* καὶ τῆς *θήκης* τῆς *ξιφολόγῃς*.

Τὰ *καταρτίσματα*, ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ *πεδίου*, *κάτω ἀσπληροῦ*, τοῦ *ἐποφνηκτιῆρος*, τῶν *φελίων*, τῆς *ῥάβδου* καὶ τοῦ *ἀσπληρος*.

5ον ΤΑ ΠΑΡΕΛΚΟΜΕΝΑ

Τὰ *παρελκόμενα* εἶναι τὸ *κοχλιοστροφίον*, ὁ *σχοίντος καθατήρα* ἢ *ῥάβδος καθάρσεως*, τὰ *ἐπιστόμια*, τὸ *ἀπόσμηκτρον κλπ.*

ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΓΓΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΜΙΣΤΗΡΟΣ

Ὁ κάλυξ εἶναι κατασκευασμένος ἐξ ὀρει-
χάλκου δὲν φέρει δὲ στεφάνην ἐπὶ τοῦ πυθ-
μενίου του εἶναι ἐσκαμμένος κυκλικὸς λαιμὸς
διὰ τὸν ὀδόντα τοῦ ἐξολκέως. Ὁ λαιμὸς οὗτος
χρησιμεύει ἔτι πρὸς συγκράτησιν τῶν φουσιγ-
γίων ἐν τῷ γεμιστήρι.

Ὁ πυθμὴν τοῦ φουσιγγίου φέρει τὸν ἄκ-
μονα τοῦ καμυλίου καὶ ὀπὴν κεντρικὴν διὰ
τὴν μετάδοσιν τοῦ πυρός.

Τὸ γέμισμα ἀποτελεῖται ἐξ ἀκάπνου πυ-
ρίτιδος (νιτροκυταρίνης).

Ὁ πυρὴν τῆς βολίδος εἶνε κατασκευα-
σμένος ἐξ ἐσκληρωμένου μολύβδου καὶ φέ-
ρει περίβλημα ἐκ χάλυβος καὶ λεπτὴν ἐπέν-
δυσιν ἐκ νικελιοχάλκου.

Τὰ φουσιγγία συγκρατοῦνται ἀνὰ πέντε
διὰ γεμιστήρος, (Ἐλκὼν 1) οὐ τὰ παράλληλα
καὶ ἐπιεκκαμμένα πρὸς τὰ ἔσω χεῖλη εἰσέρ-
χονται εἰς τοὺς λαιμοὺς τῶν καλύκων.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗ ΤΟΥ ΟΠΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΥΣΙΓΓΙΟΥ

Μήκος ὀλικὸν ὄπλου ἄνευ ξιφο- λόγχης	1229	χ μ.
» » ὄπλου μετὰ ξιφο- λόγχης	1475	»
» » τῆς κάννης.	725	»
» τοῦ ἐλικωμένου μέρους τῆς κάννης.	662.35.	»
» τῆς σκοπευτικῆς γραμ- μῆς	607.72.	»
Διαμέτρημα (μεταξὺ τῶν ράβδων)	6. 5.	»
Βάθος τῶν αὐλακίων	0.15.	»
Ἀριθμὸς »	4.	»
Βῆμα »	200	»
Διεύθυνσις τῶν αὐλακίων: ἐξ ἀριστερῶν πρὸς δεξιὰ		
Κλίσις τῶν αὐλακίων	5° 49.5'	»
Μήκος τοῦ φουσιγγίου.	77.5.	»
» τῆς βολίδος	31.4.	»
» τοῦ κάλυκος.	53 5.	»
Μεγίστη διάμετρος τῆς βολίδος	6.7.	»
Βάρος τοῦ ὄπλου ἄνευ	ὀκ. δραμ.	χιλιόγρ.
ξιφολόγχης	2 356	3.700
» τῆς ξιφολόγχης	94	0.300
» τῆς θήκης τῆς ξι- φολόγχης	44	0.140
» τοῦ φουσιγγίου πλήρους	6.92	22.15
» τοῦ κενοῦ κάλυκος	2.87	9.20
» μέγιστον τῆς βο- λίδος	3.28	10.50
» τοῦ γεμισματος τῆς ἀκάπνου πυ- ρίτιδος	0.76	2.45
» τοῦ γεμιστήρος	2 18	7.

ΛΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Πρὸς κάθαρσιν τοῦ ὄπλου δὲν λύνονται
κατ' ἀρχὴν ἢ μόνον τὸ κινητὸν οὖραϊον αὐ-
τοῦ καὶ τὸ ἐπαρالياτικὸν μηχανήμα, ἐν
ἀπολύτῳ δ' ἀνάγκη ἀποχωρίζεται ἡ κάννα
ἐκ τοῦ κοντακίου.

Ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀνάγκης λύσεως
ὅλων τῶν μερῶν τοῦ ὄπλου, αὕτη ἐκτελεῖ-
ται κατὰ τὴν ἐπομένην τάξιν.

Ἐκποροῦται τὸ ἀνωτέρω ἄκρον τοῦ
δορυῆρος.

Ἐξάγεται ἀποκοχλιουμένη ἡ ράβδος.

Ἐξάγεται τὸ κινητ' οὖραϊον πιεζομένου
τοῦ ὄστηριου τοῦ ἀναστολέως αὐτοῦ.

Ἀποκοχλιοῦται ὁ ἐμπροσθίος κοχλίας τῆς
θήκης τοῦ κινητοῦ οὖραϊου.

Ὁμοίως ὁ ὀπίσθιος αὐτῆς κοχλίας.

Ἀφαιρεῖται τὸ ἀκραῖον ψέλλιον ἀποκο-
χλιουμένου τοῦ κοχλίου αὐτοῦ.

Ὁμοίως τὸ δεύτερον ψέλλιον.

Ἀποχωρίζεται ἡ κάννα.

Πρὸς ἀποχωρισμὸν τῆς κάννης ἀπὸ τοῦ
κοντακίου ὁ στρατιώτης ἀναστρέφει τὸ τυ-
φέκιον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, τοῦ ὑποφυλα-
κτῆρος ὄντος πρὸς τὰ ἄνω καὶ τοῦ στόμα-
τος τῆς κάννης πρὸς τὴν γῆν, κυρτᾷ διὰ
τὴν δεξιᾶς χειρὸς ἐπὶ τῆς λαβῆς μέχρις οὗ
ἡ κάννα ἐξέλθῃ τῆς θέσεώς της, καὶ συγ-
κρατῶν αὐτὴν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀφαιρεῖ
τὸ κοντάκιον διὰ τῆς δεξιᾶς.

Τὸ κλισιοσκόπιον καὶ ὁ χειροφάλαξ οὐδέ-
ποτε ἀποχωρίζονται τῆς κάννης. Ὁμοίως
δὲν ἀποχωρίζονται τῆς κάννης τὰ ἀποτε-
λοῦντα τὸ σύστημα ἐπικρούσεως τεμάχια,
ἴτοι τὸ δίγρανον μετὰ τοῦ ἐλατηρίου του, ἢ
σχαστηρία καὶ ἡ σκαρδαίλη.

Ἡ ἀρμολόγησις ἐκτελεῖται κατ' ἀντίστρο-
φον τάξιν.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΟΥ ΟΥΡΑΙΟΥ

Πρὸς λύσιν τοῦ κινητοῦ οὖραϊου λαμβά-
νεται τοῦτο διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς μὲ τὸ
ἔλυμα πρὸς τὰ ἄνω, καταβιβάζεται βραδέως
ἢ σφύρα στρεφομένη πρὸς ἀριστερὰ ὠθεῖται
πρὸς αὐτὴν τὸ πλάτυσμα τοῦ ἀσφαλίστρου,
ἐνῶ συγχρόνως περιστρέφεται ἐξ ἀριστερῶν
πρὸς δεξιὰ κατὰ γωνίαν 180°, στρέφεται τὸ
ἔλυμα πρὸς ἀριστερὰ κατὰ γωνίαν 90° καὶ
ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ ἐπι-
κρουστικῆρος.

Μετὰ τοῦτο στρέφεται τὸ πλάτυσμα τοῦ
ἀσφαλίστρου πρὸς ἀριστερὰ, ἀφαιρεῖται ἡ
σφύρα μετὰ τοῦ ἀσφαλίστρου, στρέφεται πρὸς
ἀριστερὰ κατὰ μίαν ἡμιπεριφέρειαν ἢ κινητὴ
κεφαλὴ μέχρις οὗ ὁ ἐξωστήρ καὶ ὁ μοχλὸς
τοῦ κυλίνδρου ἔλθωσιν ἐπ' εὐθείας γραμμῆς

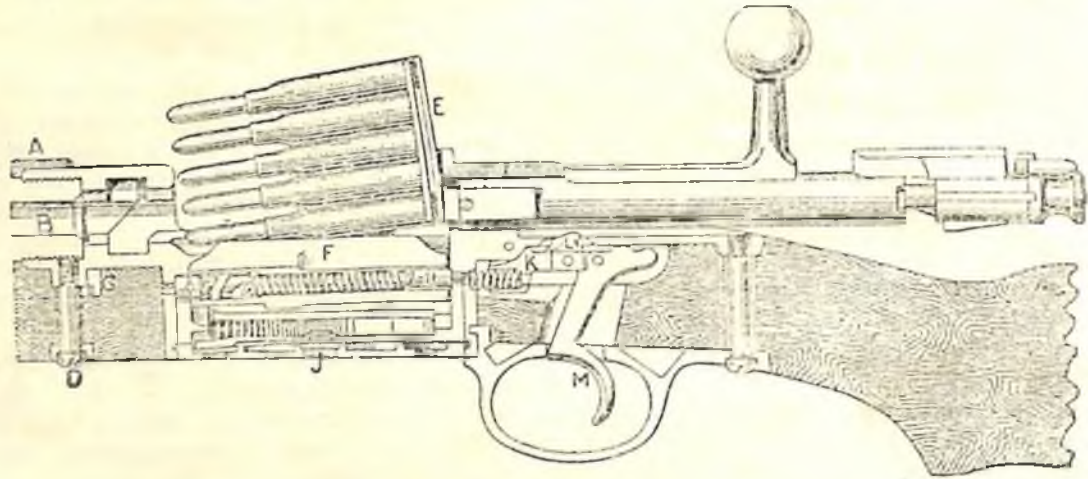
καὶ ἀφαιρεῖται διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἢ κινητῆ κεφαλῇ καὶ ὁ ἐπικρουστήρ, ὅστις ἐξωθείται ὑπὸ τοῦ ἐλατηρίου του, ἐκτὸς τοῦ κυλίνδρου.

ΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΟΥ ΟΥΡΑΙΟΥ

Λαμβάνεται ὁ κύλινδρος διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, τίθεται διὰ τῆς δεξιᾶς ὁ ἐπικρουστήρ μετὰ τοῦ ἐλατηρίου του καὶ τῆς κινητῆς κεφαλῆς εἰς τὸν κύλινδρον οὕτως ὥστε ὁ ἐξωστήρ νὰ εὐρεθῇ ἐπ' εὐθείας γραμμῆς μετὰ τοῦ μοχλοῦ. Πιέζεται διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἢ κινητῆ κεφαλῇ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀπῆς τοῦ κυλίνδρου καὶ περιστρέφεται αὕτη ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν πρὸς δεξιὰ, ὥστε νὰ στερεωθῇ ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου. Ἐντίθεται ἡ σφύρα φέρουσα τὸ ἀσφάλιστρον καὶ τὸ ἐλατήριοῦν του, καὶ στρέφεται πρὸς δεξιὰ κατὰ γωνίαν 180° τὸ πλάτυσμα τοῦ ἀσφαλίστρον

ἐνῶ συγχρόνως ὠθεῖται τοῦτο πρὸς τὴν σφύραν.

Μετὰ τοῦτο τίθεται τὸ ἔλυμα εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ ἐπικρουστήρος, στρέφεται πρὸς δεξιὰ κατὰ γωνίαν 90° τὸ ἔλυμα, ἐπιναστρέφεται πρὸς ἀριστερὰ τὸ πλάτυσμα τοῦ ἀσφαλίστρον, ὅπερ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐκκοπήν τοῦ ἐλύματος καὶ παρεμποδίζει οὕτως αὐτὸ νὰ στρέφηται· λαμβάνεται διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἡ σφύρα καὶ στρέφεται πρὸς δεξιὰ, ἐνῶ συγχρόνως ἔλκεται καὶ πρὸς τὴν ὀπίσω μέχρις οὗ ὁ λοξότητος ὁδὸς αὐτῆς εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀνασταλτικὴν ἐγκοπὴν τοῦ κυλίνδρου· ἔισάγεται τίλος τὸ κινητὸν οὐραῖον εἰς τὴν θήκην του δι' ὠθήσεως πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ χωρὶς νὰ πιεσθῇ τὸ ὠστήριον τοῦ ἀναστολέως τοῦ κυλίνδρου, καταβιβάζεται ὁ μοχλὸς πρὸς δεξιὰ καὶ στρέφεται τὸ πλάτυσμα τοῦ ἀσφαλίστρον πρὸς δεξιὰ.

A. Χειροφύλαξ. — Β. Θαλάμη κάννης. — C. Κοντάκιον. — D. Κοχλίας κάννης. — E. Γεμιστήρ. — F. Φορέυς ἐπαναλ. μηχανήματος. — G. Στροφάλιγξ ἄξωνος. — H. Ἐλατηριωτὸς ἄξων. — I. Ἀποθήκη. — J. Στρεφομένη πλάξ. — K. Σύστημα ἐπικρουσεως. — L. Δίκανον. — M. Σκανδάλη.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὸ ὄπλον ὑποτίθεται ὅτι εὐρίσκεται κλειστὸν καὶ μὲ τὴν σφύραν καταβιβασμένην ὥστε τὸ ἐλατήριο νὰ μὴ εἶνε ἐντεταμένον.

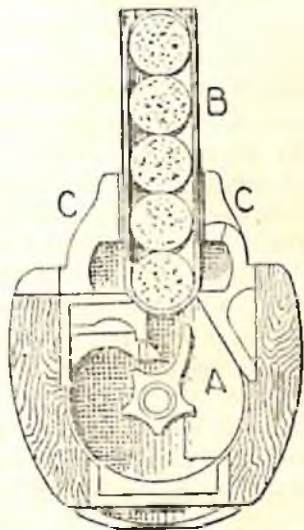
Ἀνυψοῦται ὁ μοχλὸς καὶ φέρεται τὸ κινητὸν οὐραῖον πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρις οὗ ἀνασταλῆ ἢ κίνησις του παρὰ τοῦ ἀναστολέως τοῦ κυλίνδρου καὶ ἀποκαλυφθῇ ἡ εἴσοδος τῆς ἀποθήκης. Ἀνυψομένου τοῦ μοχλοῦ, αἱ λοξότητοι ἐπιφάνειαι τοῦ κυλίνδρου καὶ τῆς σφύρας ὀλισθαίνουν ἐπ' ἀλλήλων ἢ σφύρας συγκρατουμένη μετὰ τῶν ὀπισθίων τοιχωμάτων τῆς θήκης τοῦ οὐραίου ὠθεῖται πρὸς τὰ ὀπίσω, συμπαρασύρουσα μεθ' ἑαυτῆς τὸ ἔλυμα καὶ τὸν ἐπικρουστήρα, καὶ ἐξασκεῖ οὕτω πρῶτην τινὰ συσπείρωσιν τοῦ ἐλικουδοῦς ἐλατηρίου τοῦ ἐπικρουστήρος. Ἢ συ-

σπείρωσις αὕτη τοῦ ἐλατηρίου διατηρεῖται παρὰ τοῦ λοξότητου ὀδόντος τῆς σφύρας, ὅστις τοποθετεῖται εἰς τὴν ἀνασταλτικὴν ἐγκοπὴν τοῦ κυλίνδρου.

Κατὰ τὴν κίνησιν ταύτην τὸ ράμφος τῆς σφύρας ὀλισθαίνει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς σχιστηρίας καὶ τὴν καταβιβάζει, ἀλλ' αὕτη ἀνυψοῦται ἀμέσως κατόπιν τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐλατηρίου τῆς σκανδάλης.

Ἡ γέμισις γίνεται διὰ γεμιστήρος, φέροντος πέντε φουσίγγια. Οὗτος ἐντίθεται εἰς τοὺς δι' αὐτὸν προσωρισμένους κατακορύφους ὄγκους τοῦ προσωρισματος τῆς θήκης τοῦ οὐραίου, μεθ' ὃ διὰ τοῦ ἀντίχειρος τῆς δεξιᾶς χειρὸς, στηριζομένου ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου φουσίγγιου, ὠθοῦνται ταῦτα πρὸς τὰ κάτω κατὰ μῆκος τοῦ γεμιστήρος καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸν φορέα, ὀδηγούμενα ἐπὶ τῶν κεκλι-

μένων επιμήκων πλευρῶν τῆς εισόδου τῆς ἀποθήκης. Τὸ κατώτερον φυσίγγιον συναντᾷ τὸ διαχώρισμα ὅπερ εὑρίσκεται ἔναντι τῆς εισόδου τῆς ἀποθήκης καὶ τὸ ὠθεῖ ὁ φορέας στρέφεται καὶ ἕκαστον φυσίγγιον τοποθετεῖται αὐτῷ διαδοχικῶς εἰς ἴδιον διαχώρισμα. Τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ ἐλα-

Κάθετος τομὴ τῆς ἀποθήκης A καὶ τοῦ ἐπαναληπτικοῦ μηχανήματος μετὰ τοῦ γεμιστή-
ρος καὶ τῶν φυσίγγων B ἐπὶ τῶν ὑποστη-
ριγμάτων τοῦ φορέως C. C.

τηριοῦ ἄξονος στρέφεται κατὰ τὴν περιστροφικὴν ταύτην κίνησιν τοῦ φορέως ἐν ᾧ τὸ ἐμπρόσθιον μένει ἀκίνητον· τὸ ἐλατήριον τοῦτου ἐπομένως ἐντείνεται καὶ τείνει νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν φορέα εἰς τὴν κανονικὴν του θέσιν, μετὰ τὸ διαχώρισμα δηλαδὴ ἔναντι τῆς εισόδου τῆς ἀποθήκης. Τὰ φυσίγγια συγκρατοῦνται ἐν τῇ ἀποθήκῃ διὰ τῆς λεπίδος τοῦ ἀναστολέως τῶν φυσίγγων· πρὸς ἐκένωσιν δὲ αὐτῆς πιέζεται τὸ ὠστήριον τοῦ ἀναστολέως, ἡ λεπίς εἰσέρχεται ἐν τῇ ἐγκαθίσσει τῆς καὶ τὰ φυσίγγια ἐξωθοῦνται ἐκ τῆς ἀποθήκης δια ὁμοῦ.

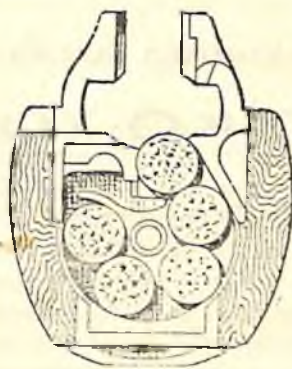
Τὸ ἀνώτερον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ φυσίγγων ἐξέχον κατὰ τι πρὸ τῆς κινητῆς κεφαλῆς ὠθεῖται ὑπὸ ταύτης πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὅταν κλείσῃ τὸ κινητὸν οὐραῖον· τὸ ἄνωρον τῆς βολίδος ἀνέρχεται τὸν πρὸ τῆς θαλάμης ἀναβαθμὸν καὶ τὸ φυσίγγιον οὕτω εἰσέρχεται ἐν τῇ θαλάμῃ.

Ὁ γεμιστὴρ ἀπορρίπτεται παρὰ τοῦ κινητοῦ οὐραίου ὅταν ὠθηθῇ πρὸς τὰ ἐμπρὸς. Κατὰ τὴν πρὸς τὰ ἐμπρὸς κίνησιν τούτου οἱ τόρμοι ἐνσφηνώσεως τοῦ κυλίνδρου ἀκολουθοῦντες τοὺς πλαγίους ἐναύλους τῆς θήκης τοῦ οὐραίου, εἰσέρχονται (ὅταν καταβιβάζεται ὁ μοχλὸς δεξιᾷ) διὰ τῶν ἐλικοει-

δῶν τμημάτων τῶν ἐναύλων εἰς τὰς ἀντιστοίχους ἐγκαθίσεις των, στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν ὀπίσθιων τοιχωμάτων τούτων.

Ἡ σφύρα μετὰ τοῦ ἐπικρουστήρος καὶ τοῦ ἐλύματος δὲν δύναται ν' ἀκολουθήσῃ τὸν κύλινδρον καθόσον τὸ ράμφος αὐτῆς συγκρατεῖται παρὰ τῆς κεφαλῆς τῆς σχαστηρίας.

Πρὸς ἀνάφλεξιν τοῦ φυσίγγιου δεόν νὰ καταβιβασθῇ ἡ κεφαλὴ τῆς σχαστηρίας πιεζομένης πρὸς τοῦτο τῆς σκανδάλης· τὸ ἐλικοειδὲς ἐλατήριον τοῦ ἐπικρουστήρος ἐντεινόμενον τότε ὠθεῖ τούτον πρὸς τὰ ἐμπρὸς

Κάθετος τομὴ πλήρους ἀποθήκης
ἐκ φυσίγγων.

καὶ ἡ ἀκὴ του προσκρούει ἐπὶ τοῦ καψυλίου, ἀναφλέγεται δὲ οὕτω τὸ φυσίγγιον.

Μετὰ τὴν προβόλησιν, ἀνυψούμενον πάλιν τοῦ μοχλοῦ, ὁ κύλινδρος τοῦ ὁποίου ὁ δεξιὸς τόρμος εἶναι ἐλικοειδῶς ἀποτετμημένος ἀκολουθεῖ τὴν ἐλικοειδῆ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐναύλου του, ἐκτελῶν οὕτω μικρὰν ἀναδρομικὴν κίνησιν. Ὁ ἐξολκὸς ἔλκει τότε τὸν κάλυκα καὶ ἐπέρχεται ἡ ἀποκόλλησις τοῦ φυσίγγιου. Ἀνοιγομένου ὁ ἐξωστήρ προσκρούει ἐπὶ τοῦ οὐραίου ὁ ἐξωστήρ προσκρούει ἐπὶ τοῦ ράμφους τοῦ ἀναστολέως τοῦ κυλίνδρου καὶ προβάλλων ἀποτόμως ἐπιφέρει τὴν ἐξάθησιν τοῦ κενοῦ κάλυκος.

Ταυτοχρόνως τὸ ἐπόμενον φυσίγγιον ἐρχεται πρὸ τῆς εισόδου τῆς ἀποθήκης καὶ καταλαμβάνει τὴν θέσιν ἣν κατεχετο πρῶτον. Εἰσάγεται δὲ καὶ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὴν θαλάμην ὡς καὶ τὰ ἐπίλοιπα φυσίγγια διαδοχικῶς.

Ὁ ὁδοὺς τοῦ ἐξολκῆος συλλαμβάνει τὸ φυσίγγιον ἅμα τῇ ἐξόδῳ του ἐκ τῆς ἀποθήκης καὶ ἀναγκάζει αὐτὸ ν' ἀκολουθῇ τὰς κινήσεις τοῦ κινητοῦ οὐραίου.

Τὸ ἡμικυλινδρικὸν μέρος τοῦ ἀσφαλίστρου ἐγκαθίσταται ἐξ ὀλοκλήρου ἐν τῇ κυλινδρικῇ γλυφῇ τῆς σφύρας ὅταν τὸ πλάτυσμα εἶναι

έστραμμένον πρὸς ἀριστερὰ καὶ ἐπιτρέπει οὕτω εἰς τὴν σφύραν νὰ κινῆται ἐλευθέρως. Ὅταν τουναντίον στρέφεται πρὸς δεξιὰ τὸ ἡμικυλινδρικὸν μέρος ἔξέχει καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐγκοπὴν τοῦ κυλίνδρου καθιστῶν οὕτω ἀκίνητον τὸ κινητὸν οὖραϊον. Ἐκτὸς τούτου, τὸ μεταξύ τῆς σφύρας καὶ τοῦ κυλίνδρου διάστημα εἶνε τοιοῦτον ὥστε τὸ ράμφος τῆς σφύρας δὲν στηρίζεται τότε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς σχιστηρίας.

(Ἐκ τῆς Ὀνοματολογίας **Λ. ΠΤΕΡΗΣ**
Ἑλλην. Ὀπλοῦ Μάνλιχερ **ΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.**
Ἵπουγγ. Στρατιωτικῶν.)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΗΡΩΙΚΟ ΧΩΡΙΟ

Ἦτανε ὠραῖο καλοκαιριάτικο βράδυ. Πήγαινα μὲ τὸ τράμ ἰστὸ Ράμπι, καὶ εἶχα συνταξιδιώτη μου ἓνα γάλλο στρατιωτικόν.

Ἀρχίσαμε τὴν κουβέντα γιατί μ' ἀρέσει πολὺ ἡ συναναστροφή μὲ γάλλους, γιὰ τὸ ὠραῖο τους χιούμορ, ποῦ κατορθιώνουν σὲ κάθε λέξι νὰ προσθέτουν καὶ ἓνα καλαμπούρι. Ἐμαῖα πῶς ἦτο, πρὶν τὸν ἀρπάξει ἡ ἐπιστράτευσις, ἀνταποκριτῆς μίᾱς μεγάλης παρισινῆς ἐφημερίδος, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὁποίας παρικολοῦθησε ἀπὸ κοντὰ πολλοὺς πολέμους. Τὸν Ρωσσοῖαπωνικόν, καὶ Ἑλληνοτουρκικόν τοῦ 97, τὴν μεξικανικὴ ἐπανάστασι καὶ ἄλλους διαφόρους.

Τοῦ εἶπα πῶς εἶμαι Ἕλλην καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ μοῦ διηγηθῆ ἑριστὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ κείνη τὴ φροβερὴ γιὰ μᾶς χρονιά.

Δέχθηκε μὲ κείνη τὴν εὐγένεια ποῦ χωρακτηρίζε τὰ παιδιὰ τῆς ἐνδοξοῦ Γαλλίας. Ἐρριξε ἓνα βλέμμα ἀπ' τὸ παραθύρου τοῦ τράμ ξερόβηξε καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ διηγῆται τὸ ἐπόμενον ἐπεισόδιον :

— Μόλις κηρύχθηκε ἐκεῖνος ὁ ἄνισος πόλεμος, ἠναγκάσθηκα κατὰ διαταγὴ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐφημερίδος μου, νὰ παρακολουθήσω τὸν στρατὸν τοῦ Ἑιέμ.

Ἐκθὺς ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ἐφάνηκε ἡ εἰς ἀριθμὸν ἡ ὑπεροχὴ τῶν Τούρκων, πράγμα ποῦ θὰ κατέβαλε χωρὶς καμμία ἀμφιβολία τὸν Ἑλληνικόν στρατό.

Οἱ Τούρκοι, βάρβαροι, κτηνώδεις, προχωροῦσαν μέσα ἰστὸ Ἑλληνικόν ἔδαφος καὶ ἀφιναν πίσω τους τὴν καταστροφὴ. Βαρέθηκα νὰ τοὺς παρακολουθῶ καὶ μαζί μ' ἓναν ἄγγλον δημοσιογράφον ἀπεφασίσαμεν νὰ προχωρήσωμε ἐμπρὸς, νὰ ἴδομε τί ἐγίνονταν κ' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. Φύγαμε λοιπὸν

ἓνα πρωὶ πρὸς 4 καὶ τραβήξαμε ἐμπρὸς. Τὰ ἄλογά μας ἦτανε καλὰ καὶ ξεκουρασμένα καὶ θὰ ἴμποροῦσαν μὲ μιά μικρὴ ἀνάπαυσι νὰ περπατήσουν ὅλη τὴν ἡμέρα.

Τὰ χωριά ποῦ ἀπαντούσαμε ἦσαν ὅλα σχεδὸν ἐρημωμένα γιὰ τὸν φόβον τοῦ κατακτητοῦ. Μερικοὶ γέροι μονάχα μᾶς ἔδωκαν πληροφορίες ὅτι ὁ στρατὸς πέρμιε ἀπὸ κατ' ἀρχὰς καὶ τραβοῦσε πρὸς τὰ κάτω. Ἐξακολουθοῦσαμε τὴν πορεία ὅλη τὴν ἡμέρα, ἀλλὰ νύκτωσε καὶ δὲν προλάβσαμε οὔτε τὴν ὀπισθοφυλακὴ. Ἀναγκασθήκαμε λοιπὸν νὰ ξενυχτήσωμε σ' ἓνα χωριὸν, τοῦ ὁποίου δυστυχῶς δὲν θυμοῦμε τὸ ὄνομα. Τὸ χωριὸν αὐτό, ἀρκετὰ μεγάλο, δὲν εἶχε ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ τοὺς κατοίκους του. Οἱ ἄνδρες ἦτανε λίγοι, γέροι καὶ ἀπειροπόλεμοι. Ἐν τούτοις, μ' ἐκείνη τὴ φλόγα ποῦ καίει στὰ στήθεα τῶν ἀληθινῶν πατριωτῶν, ἀποφασίσανε νὰ τὸ ὑπερασπισθοῦνε τὸ χωριὸν τους, ποῦ δέχθηκε νεκροὺς τοὺς πατέρες τους καὶ εἶδε νὰ γεννιοῦνται τὰ παιδιὰ τους.

Μόλις φθάσαμε ἐκεῖ γυρέψαμε νὰ βροῦμε κατάλυμα, ἀλλὰ δὲν εἶχε ξενῶνα καὶ γι' αὐτὸ προσπαθήσαμε νὰ βροῦμε κανένα φιλόξενο σπίτι.

Δὲν γυρέψαμε πολὺ. Τὸν πρῶτον χωρικόν ποῦ ἀπαντήσαμε, ἓνα ἐξηντάρη φουστιανελλᾶ, καὶ τὸν ρωτήσαμε γιὰ κατάλυμα μᾶς πῆρε σπίτι του καὶ δὲν ἴξευρε τί νὰ μᾶς κάνει γιὰ νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ. Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί καλὴ ἐντύπωσι μᾶς ἔκανε, στὸν συνάδελφό μου καὶ σὲ μένα ἡ ἀπροσποίητη ἐκείνη εὐγένεια. Μείναμε κατενθουσιασμένοι.

Σὲ λίγο καθίσαμε στὸ τραπέζι. Ὁ γέρος ἦτανε πολὺ ὀμιλητικὸς, καὶ κείνα τὰ λίγα ἑλληνικά ποῦ καταλάβαινα, κατώρθωσα νὰ ἐννοήσω ὅτι ἦτανε δήμαρχος τοῦ χωριοῦ καὶ ὅτι μαζί μὲ τὸν δάσκαλο καὶ μὲ τὸν παπᾶ εἶχανε κανονίσῃ τὴν ἄμυνα τοῦ χωριοῦ. Ὑστερον ἀπὸ τὸ φαγί, μᾶς πῆρε καὶ μᾶς ἔδειξε τὸ ὄπλοσ ἀσπί του. Ἄπτα— ὀκτώ ἀρχαῖα τουφέκια καὶ πολλὰς ἑκατοσταφυγίᾱς σφαιρες. Ὅλοι οἱ χωριάτες, ὅσοι εἶχανε μείνει μετὰ τὴν ἐπιστράτευσι, εἶχανε ὀπλισθῆ μὲ παληοὺς γκράδες. Σὲ ὅλας τὰς εἰσόδους εἶχανε στήσει πρόχειρα προχώματα, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν θὰ βαστούσανε παρὰ λίγες ὥρες.

Τοῦ δώσαμε ὅσες πληροφορίας ἔξεραμε σχετικῶς μὲ τὴν προέλασι τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸν συγχαρήκαμε γιὰ τὸν γενναῖον, τὸν ἀδόλο πατριωτισμό του. Ἦτανε βέβαιος ὅτι ἡ ἐχθρικὴ προέλασις ἦτο προσωρινὴ καὶ περίμενε ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ τὸ στρατὸ τοῦ Διαδόχου νὰ ξεπαστρέψῃ τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδας.

Πήγαμε και πλαγιάσαμε.

Τὸ πρωτὶ, ὅταν τρώγαμε τὸ πρόγευμά μας, ὁ δήμαρχος καθισμένος δίπλα στὸ παράθυρο κτύπαζε ἀδιάκοπα ἔξω πρὸς τοὺς κάμπους, μὴ τυχὸν καὶ φάνηκαν οἱ Τούρκοι.

Ἐξαφνα πετιέται ὄρθιος προσηλώνεται στὸ παράθυρο καὶ μᾶς φωνάζει.

— Νά τους! Νά τους!

Παρατηροῦμε καὶ μεῖς καὶ βλέπουμε δύο Τούρκους ἰσπεῖς τοῦ προχωροῦσαν σιγά, μὲ προσφύλαξι, μὲ τὸ ρεβόλβερ στὸ χέρι καὶ παρατηροῦσαν δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Ὁ γέρος ἄρπαξε τὸ τουφέκι του καὶ ἔτρεξε ἔξω.

Ἡ γυναῖκα του ἔκλαιγε καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ μείνῃ ἥσυχος γιατί οἱ Τούρκοι ποῦτιαν πιὸ πολλοὶ θὰ τοὺς ἔκαιαν τὸ χωριό.

Ἄλλ' ἐκεῖνος δὲν ἔδωσε προσοχὴ καὶ ἔφυγε. Παρατηροῦσαμε ἀκόμη ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Μερικὲς στιγμὲς ἀγωνίης πέρασαν.

Ἐξαφνα πυροβολισμὸς ἀκούεται καὶ ὁ ἕνας Τούρκος κυλιέται κάτω ἀπὸ τὸ ἄλογο μὲ μιὰ σφαῖρα φυτεμένη στὸ κεφάλι. Δεύτερη τουφεκιά βροῆκε τὸν ἄλλο κατὰσθηθα, ἀλλὰ κρατήθηκε μὲ τοὺς σπασμοὺς τοῦ θανάτου ἀπάνω στὴ χεῖρ τοῦ ἄλόγου. Τὰ ἄλογα τρομαγμένα γύρισαν τὰ νῶτα καὶ φύγανε μὲ καλπασιὸν τὸ ἕνα χωρὶς καβιλάρη καὶ τὸ ἄλλο μὲ τὸν δικὸν του κλονιζόμενον. Ὁ πληγωμένος ἔτρεξε ἔτσι καμμιὰ διακοσுριά μέτρα καὶ ἔπειτα ἔπεσε κι' αὐτὸς νεκρός.

Σὲ λίγο ὁ γέρος γύρισε τρεχίτος, λαχανιασμένος. Ἡ γυναῖκα τοῦ ἄρχισε τὰ κλάματα καὶ φώναζε:

— Ἀχ! τί ἔκαμες; χαθήκαμε!

Ἄλλ' ἐκεῖνος δὲν ἔδιδε καμμιὰ προσοχή. Πῆρε τὰ ὄπλα του καὶ στάθηκε στὸ κατώφλι τοῦ ὅπου εἶχανε τρέξῃ ὅλοι οἱ ἄνδρες. Ὁ δήμαρχος χωρὶς καμμιὰ ἄλλη ἐξήγησι τοὺς φώναζε μὲ δυνατὴ φωνή:

— Οἱ Τούρκοι φθάσανε! γλήγορα στὰ ὄπλα.

Ἡ γυναῖκες κλαίγανε καὶ κλείνονταν στὰ σπήτια τους. Οἱ ἄνδρες τρέχανε ἄρματωμένοι. Ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησιᾶς κτυποῦσε ἀδιάκοπα.

Ρώτησα τὸν ἄγγλον συνάδελφό μου τί ἐσκέπτετο νὰ κάμωμεν: νὰ φύγωμεν ἢ νὰ μείνωμεν νὰ ἰδοῦμε τὴν ἡρωικὴ ἀντίστασι τοῦ χωριοῦ;

Μοῦ ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἦτο καλλίτερα νὰ μείνωμε, ἰδέα ἢ ὁποία συμφωνοῦσε μὲ τὸν ἐνδόμυχον πόθον μου νὰ ἰδῶ πῶς θὰ πολεμοῦσαν αὐτὰ τὰ παλληκάρια.

Ἀπεφασίσαμε νὰ μείνωμε στὸ σπίτι τοῦ δημάρχου, ἀπ' ἐκεῖ μπορούσαμε νὰ παρακολουθῶμεν ὅλα τὰ μέτωπα τῆς συμπλοκῆς.

Σὲ μισὴ ὥρα τὸ χωριὸ ἦτο ἔτοιμο νὰ

ἀποκροῖσῃ τὴν πρώτη ἐπίθεσι. Κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι ὅπου βρισκόμαζταν εἶχανε σχηματίσει ἕνα ὀδόφραγμα ἀπὸ ἀμάξια, κάρορα, σανίδες, βαρέλια, τραπέζια, καρέκλες.

Οἱ κάτοικοι ὀπλισμένοι σκορπισθήκανε στὰ διάφορα σπήτια, ἄλλοι σὲ ὀδόφραγμα καὶ ἄλλοι στὸ δάσος ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό. Ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ σπητιοῦ κτυτάξαμεν προσεκτικὰ πρὸς τὸν δρόμον. Ἐξαφνα μιὰ μαίρη μᾶζα φάνηκε μέσα σ' ἕνα σύννεφο ἀπὸ σκόνη. Ἦτανε ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ ἐχθροῦ.

— Νά τους! Νά τους! ψιθυρίσανε οἱ μαχηταί. Οἱ Τούρκοι προχωροῦσαν βιαστικοὶ διψασμένοι γιὰ ἐκδίκησι. Οἱ πυροβολισμοὶ ἄρχισαν ἀπὸ τὸ ὀδόφραγμα καὶ ἀπὸ τὰ πλάγια τοῦ δρόμου. Οἱ Τούρκοι σταμάτησαν γιὰ ν' ἀπαντήσουν.

Ἡ συμπλοκὴ ἐγενικεύετο σιγά—σιγά. Οἱ χωριανοὶ ἀπαντοῦσαν γερὰ Μέσα στῆς φωνῆς, τὰ τρεχάματα, τὴ σκόνη, ἔβλεπεζ τὸν παπᾶ νὰ τρέξῃ ἀριστερὰ δεξιὰ, μὲ τὸ τουφέκι στὸ χέρι νὰ ἐνθαρρύνει τοὺς μαχητὰς νὰ τουφεκάει κι' αὐτὸς, νὰ μοιράζει φυσιγγια καὶ νὰ φωνάζει.

— Κοιμήγιο παιδιὰ, γιὰ τὴ Πίστη σας καὶ γιὰ τὴν Πατρίδα.

Ὁ ἐχθρὸς ὅμως βαρέθηκε νὰ περιμένῃ.

Ἐκεῖ κοντὰ ἦταν μιὰ πυροβολαρχία πεδινοῦ πυροβολικοῦ. Τὴν εἰδοποίησαν καὶ ἔστησε τὰ κανόνια τῆς, ἀπάνω στὸ χωριό.

Ὁ βομβαρδισμὸς ἄρχισε. Ἐνα—ἕνα πέφταν τὰ σπῆτια τοῦ χωριοῦ. Γκρέμισε τὸ ἐκκλησάκι. Κατεστράφηκε τὸ ὀδόφραγμα καὶ οἱ Τούρκοι ὀρμήσανε μέσα.

Οἱ μαχηταὶ ἐποχωροῦσαν, ἀλλὰ ὅσοι ἐμείναν πίσω περιεκυκλόνονταν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔπεφταν τρυπημένοι ἀπὸ τὰ σπαθιά τους.

Ἀνήμεροι οἱ Τούρκοι, διψασμένοι αἷμα, σφάζανε, κτυποῦσαν, γέροντες, παιδιὰ, γυναῖκες.

Τόση φρίκη μοῦ ἐπροξένησε τὸ θέημα ἐκεῖνο, ὥστε ἔκλεισα μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια μου γιὰ νὰ μὴ βλέπω.

Ὅταν τᾶνοιξα πάλι εἶδα νὰ σπρώχνουν τὸν δήμαρχον καὶ νὰ τὸν κτυποῦν. Ἐνας Ἄλβανὸς ἀξιωματικὸς, τοῦ μίλοῦσε ἑλληνικά, τὸν ρωτᾷ ἄγρια:

— Εἶσαι ὁ δήμαρχος; γιατί μωρὲ κάνετε τόση ἀντίστασι; ποῖος σκότωσε τοὺς δύο στρατιῶτες ποῦρθαν τὸ πρωτὶ;

— Ἐγὼ, ἀπαντᾷ ὁ γέρος ἀγέρωχα.

— Καλά, ἀπαντᾷ ὁ ἀξιωματικὸς, θὰ πὲ μουσκετάρω.

Ἀπὸ στρατιῶται σπρώχνουν ἕναν ἄλλον γέροντα καὶ τὸν κτυποῦν μὲ τὸ πλατὸ μέρος τοῦ σπαθιοῦ.

— Ἐσὺ ποιὸς εἶσαι, βρέ;

— Εἶμαι ἐκεῖνος ποῦ διωργάνωσε ὅλη αὐτὴ τὴν ἀντίστασι. Εἶμαι ὁ δάσκαλος, ποῦ διδάσκω τριάντα χρόνια τὸν πατριωτισμὸν σὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ.

— Μουσκέτο, ἀπαντᾷ ὁ Ἄλβανός, ἐνῶ τοῦ κτυπάει συγχρόνως ἓνα μπάτσι.

Σὲ λίγο μερικοὶ ἄλλοι κουβαλοῦν δεμένους καὶ καταπληγμένους ἀπὸ σπαθιῆς ὅλους τοὺς προκρίτους τοῦ χωριοῦ καθὼς καὶ τὸν παπᾶ. Τοὺς σπρώχνουν ὅλους πρὸς τὸν τοῖχον ἀτάραχοι, μὲ τὸ βλέμμα ἡσυχό, μὲ χαμόγελο περιφρονητικὸ σὲ τὸ στόμα.

Φέρνουν καὶ ἄλλους, γέρους, σακάτηδες, ἐμπόρους, εἰσοδηματίας. Οἱ Τούρκοι θέλουν νὰ σφάζουν, νὰ χορτάσουν αἷμα.

Αἱ γυναῖκες φωνάζουν, παρακαλοῦν, τσιρρίζουν. Οἱ Τούρκοι εἶνε ἀνοικτεῖρμονες. Δὲν ἔχουν αὐτιὰ ν' ἀκούσουν τὰ κλάμματα ἐκεῖνα ποῦ μᾶς ξεσχίζουσι τὴν καρδιά.

Οἱ στρατιῶται παρατάσσονται, γεμίζουν τὰ τουφέκια καὶ περιμένουν τὴν διαταγή.

Γυρίζω καὶ βλέπω τὸν ἄγγελον συνάδελφόν μου. Τὰ μάτια του εἶνε γεμάτα δάκρυα.

Ἄλλὰ καὶ τὰ δικιά μου δὲν εἶνε στεγνά. Τί μπορούμε νὰ γίνουμε ὅμως!

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἓνα παράγγελμα ἀκούεται, σαράντα τουφέκια κροτοῦν καὶ ὅλοι οἱ ἡρώες πέφτουν στὸ ἔδαφος νεκροὶ ἢ πληγωμένοι. Οἱ Τούρκοι ὁρμῶντε μὲ τὰ σπαθιά καὶ ἀποτελειώνουν ὅσους δὲν σκότωσαν τὰ βόλια.

Δὲν μπορούσα πειὰ νὰ βιστάξω. Πῆρα τὸν συνάδελφό μου καὶ κατεβήκαμε κάτω. Παρουσιάσθηκαμ σ' ἓνα Ταγματάρχην, τοῦ δείξαμε τὰ χαρτιά μας καὶ φύγαμε.

Ἦτανε ἀπόγευμα. Ὁ ἥλιος βυσίλευε σὲ διάφανο οὐρανόν· τὸ κοῦφόν ἦταν δυνατὸ πολὺ.

Σὲ λίγο ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ χωριοῦ μιὰ μεγάλη, θεόρατη φλόγα ἐσηκώνονταν πρὸς τὸν οὐρανόν.

Οἱ Τούρκοι ἔκαιαν τὸ χωριόν.

Τὴν ἄλλην μέρα περιέγραψα μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα τὴν ἀνήκουστον αὐτὴν βαρβαρότητα τῶν Τούρκων. Ἡ ἀνταποκρίσις μου ὅμως δὲν ἐδημοσιεύθη γιὰ τὴν προκινεμάτιον ποῦ εἶχαν τότε οἱ Ἑθνοπαῖοι γιὰ τοὺς Τούρκους.

Γ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

ΕΠΟΜΟΤΑΡΧΗΣ Β ΟΜΑΔΟΣ Α Α

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΩΝ

Χαράκωμα γ' βαθμοῦ ἢ δι' ὀρθίως πυροβολοῦντας. (Tranchée pour tireur debout).

Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν τὸ ἄνω χαράκωμα ἀκολουθοῦμεν τὰ προγραφέντα σχετικῶς μὲ τὰ χαρακώματα α' καὶ β' βαθμοῦ, τὰ ὁποῖα δι' ὀλίγης ἐργασίας μετατρέπομεν εἰς χαρακώματα δι' ὀρθίως πυροβολοῦντας.

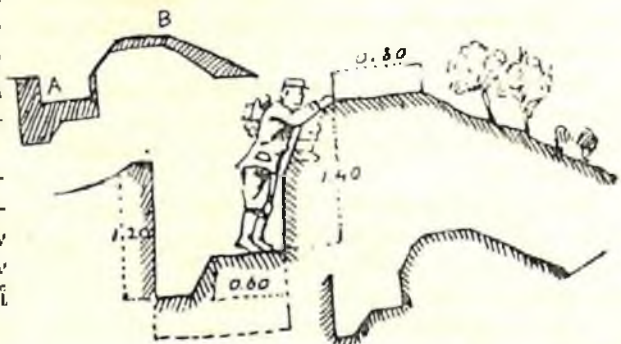
Τὰ χαρακώματα ταῦτα ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα ὀχυρωματικὰ ἔργα ἐνὸς χαρακωμένου στρατοπέδου ἢ μιᾶς ὀχυρωμένης θέσεως. Τελευταίως ταῦτα τοσοῦτον ἐτελειοποιήθησαν καὶ τοσοῦτον τεχνιτῶς κατασκευάσθησαν ὥστε νὰ καταστοῦν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἰσχυρότερα ὑπὸ ἐποικιν ἀμύνης καὶ αὐτῶν τῶν μέχρι σήμερον θεωρουμένων ἀπορθητῶν φρουρίων.

Ἡ τελευταία αὕτη κατηγορία τῶν χαρακωμάτων ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων ἀμυντικῶν μέσων μετέβλεπε τὴν μέχρι τοῦδε τακτικὴν τοῦ νεωτέρου πολέμου καὶ μετέτρεψεν αὐτὸν εἰς *πόλεμον χαρακωμάτων*, ὡς λέγουσι οἱ Γάλλοι. (guerre des tranchées).

Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν ἓνα χαράκωμα γ' βαθμοῦ ἐκ τοῦ β', βαθύνομεν αὐτὸ κατὰ 0.20 μ. καὶ εὐρύνομεν εἶτα αὐτὸ κατὰ πλά-

τος πρὸς τὸ ἀντίθετον τοῦ προχώματος μέρος κατὰ 0.30 μ., οὕτως ὥστε τὸ μὲν βάθος νὰ εἶναι 0.80 μ. τὸ δὲ πλάτος 1.10 μ. Μετὰ ταῦτα σκάπτομεν πρὸς τὸ βάθος τοῦ χαρακώματος καὶ πρὸς τὴν ἀντίθετον τοῦ προχώματος πλευρὰν μικρὸν χάνδακα βάθους 0.40 μ. καὶ πλάτους 0.50 μ., ὥστε νὰ ἀποτελέσουν εἶδος καθίσματος καὶ τοῦτο πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν στρατιωτῶν.

Ἐκτέλεσις καὶ διαστάσεις — Διάρκεια ἐκτελέσεως ὥροι 1.30—2.30.— Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἄνω ἐργασίας γίνεται διὰ σκαπάνης καὶ πτύου εἰδικῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ μηχανικοῦ.

Αἱ ἄνω εἰκόνες δίδουσι ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας.

Ἐπὶ τοῦ ἄνω χεῖλους τοῦ προχώματος σκάπτομεν μικρὸν σκαλοπάτι διὰ ν' ἀκουμβῆ ὁ πυροβολῶν τὴν ἀγκωνά του καὶ ἐπιτυγχάνει ἄφ' ἑνὸς μὲν σταθερότητα κατὰ τὴν σκόπευσιν καὶ ἄφ' ἑτέρου νὰ μὴ κουράζεται πολὺ.

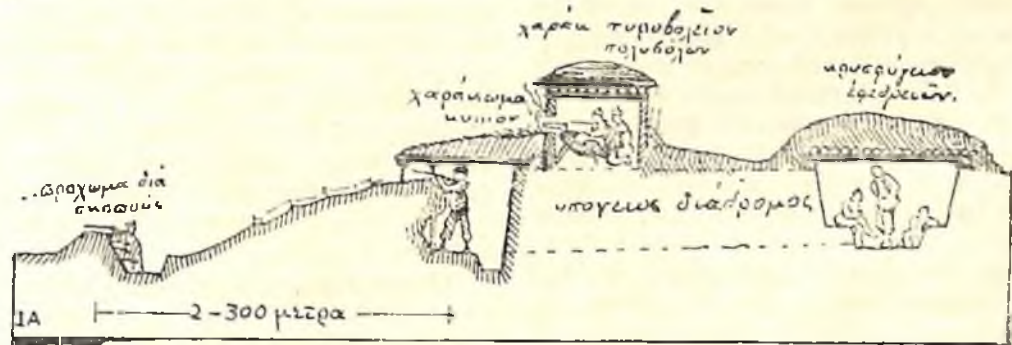
Πρὸ τῶν προχωμάτων τῶν χαρακωμάτων ταύτων θέτουν διάφορα ἀντικείμενα ἢ χόρτα σύμφωνα μὲ τὴν διάπλυσιν τοῦ ἐδάφους διὰ νὰ ἐξαπατήσωσι τὸν ἐχθρὸν.

Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα θεωροῦνται ὡς τὰ ἰσχυρότερα ὄλων τῶν ἄλλων διὰ τοῦτο κατασκευάζονται εἰς τὴν τελευταίαν ἀμυντικὴν γραμμὴν, προηγουμένων αὐτῶν ἄλλων χαρακωμάτων ἐλαφροῦς ὀχυρώσεως καὶ προστατευομένων διὰ σειρᾶς συρματαπλεγμάτων καὶ λοιπῶν τεχνιῶν ἐμποδίων.

Κατὰ τοὺς σημερινοὺς πολέμους αἱ ἐπιχειρήσεις λεγόμεναι θέσεις προστατεύονται ὑπὸ σειρᾶν ὀλοκλήρων χαρακωμάτων ἀπεχόντων ἀλλήλων κατὰ 100-200 μέτρα καὶ συνδεομένων δι' ὑπογείων διόδων, οὕτως ὥστε ἐν χαρακωμά τι περιπέσει εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ οἱ ὑπερασπιζόντες αὐτὸ ἀνενόητοι καὶ ἐν

πλήρει ἀσφαλείᾳ νὰ δύνανται νὰ καταφύγουν εἰς τὸ ὀπισθεν χαρακωμα καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἐπαναρχήσωσι ἀμυνόμενοι κατὰ τῶν ἐφορμώντων ἐχθρῶν. Καὶ θὰ γεννηθῆ ἑνταῦθα ἡ ἀπορία πῶς ὁ ἐχθρὸς δὲν μεταχειρίζεται καὶ αὐτὸς τὰς ὑπογείους διόδους διὰ νὰ καταλάβῃ τὸ γειτονικὸν χαρακωμα; Διότι ἂν δοκιμάσῃ νὰ διέλθῃ θὰ πυροβοληθῆ ἀπὸ τοὺς φρουροὺς τῶν ἀμυνομένων· ἐκτὸς τούτου αἱ ὑπόγειοι δίοδοι εἶναι τόσο στεναὶ ὥστε μόνον εἰς ἕ.α στρατιώτην νὰ ἐπιτρέπεται ἡ διόδος.

Ἡ κατωτέρω εἰκὼν παριστᾷ ἕνα θυμασίον σύστημα πολυπλόκου γερμανικῆς ὀχυρώσεως ἐκ τριῶν γραμμῶν χαρακωμάτων, ἑξασφαλισμένων δι' ὑπογείων διόδων καὶ προστατευομένων διὰ σειρᾶν συρματαπλεγμάτων καὶ ὑπὸ πολυβόλων ἀθεάτων ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ὀπισθεν δ' αὐτῶν εὐρίκεται ὑπόγειον κρησφύγετον, χρησιμεῖον διὰ τὰς ἐφεδρικὰς δυνάμεις, αἵτινες δι' ὑπογείων διόδων ἀντικαθιστοῦν τοὺς κουρασθέντας στρατιώτας κατὰ τὴν μάχην.

Ἐπὶ τῶν γερμανικῶν χαρακωμάτων, Γάλλος στρατιωτικὸς, μετὰ τὴν μάχην τοῦ Μάγνη ἔγραψε: «Δὲν γνωρίζω πόσον χρόνον ἐχρησίευσαν διὰ νὰ προπαρασκευάσωσι τὰς φρεγάς ταύτας ἀμυντικὰς γραμμὰς. Εἰς χάνδαξ βαθῆς 1.40 μ., ἕνα κἀθισμα ὀπισθεν, μία κοιλότης εἰς τὸ ἔμπροσθεν τεῖχος διὰ τὰ πολεμοφόδια, ἕτερον διὰ τὰς τροφὰς κλπ., ἄνωθεν ἕνα πρόχωμα καμωμένο μὲ τηλεγραφικοὺς στύλους πλαγίως

τοποθετημένους, ἐπιχωματομένους καὶ σκεπασμένους μὲ ἄχυρα. Πολλοὶ μὲ διεβεβαίωσαν ὅτι ἐπὶ πολὺν καιρὸν κανὲν σημεῖον ζωῆς δὲν διεκρίνετο εἰς τὰ πέριξ, ὅταν ὅμως ἐπλησίασαν τὰ στρατεύματά μας εἰς 250 μ. ἀπόστασιν, ὅλη ἡ χαρακωμένη γραμμὴ ἔβρισκε κατ' αὐτῶν φρεβρὸν θανατηφόρον πῦρ».

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ Β ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΧΡΗΣΙΣ ΠΕΛΕΚΕΩΣ

1. Μὴ πελεκίξῃς εἰς τοιαύτην θέσιν ὥστε, ἐὰν διαφύγῃ ὁ πέλεκυς, νὰ σὲ τραυματίσῃ.
2. Μὴ πατῆς διὰ τοῦ ποδὸς ξύλον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πελεκίξῃς.
3. Μὴ πελεκίξῃς ξύλα ἐπὶ σκληροῦ δαπέδου.
4. Μὴ πελεκίξῃς ποτὲ πεῦκον ἢ ξύλα ρητινάδη μὲ πολλὴ κοπρὸν πέλεκυν.
5. Διὰ νὰ κόψῃς δένδρον, πελεκίσε το πλησίον τῆς βάσεώς του πρὸς τὸ μέρος πρὸς τὸ ὁποῖον θέλεις νὰ πέσῃ καὶ ἀρκετὰ βυ-

θειά, ἔπειτα κόψε ὑψηλότερον καὶ ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος ὀλίγον, καὶ τὸ δένδρον θὰ πέσῃ.

6 Ἐὰν κρατῆς πέλεκυν ἐπ' ὤμιον, νὰ εἶνε ἡ κόψις πρὸς τὸ ἀντί᾽ετον μέρος τοῦ λαιμοῦ διὰ νὰ μὴ πληγωθῆς πίπτων.

7. Νὰ ἔχῃς πάντοτε τὸν πέλεκυν ἐντὸς τῆς θήκης, ὅταν δὲν τὸν χρησιμοποιῆς.

Καλὸς ξυλοκόπος δύναται νὰ πελεκίξῃ μὲ τὰς δύο χεῖρας, ὅταν δὲ πελεκίξῃ μὲ τὴν ἀριστεράν, κρατεῖ τὸν πέλεκυν ἀνιστρόφως.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ τηλεγράφου.— Τὰ σήματα τῶν Γάλλων.— Τὰ πυρὰ τῶν φρουρῶν τοῦ μεσαίωνα.— Αἱ περιστρεφάδες ταχυδρόμοι.— Τὰ δι' ἀεροστάτων τηλεγραφήματα.

Οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων προσεπάθουν ὅπως ἐπικοινωνοῦν δι' ὅσον τὸ δυνατόν ἀπλοῦ καὶ ταχυτάτου μέσου.

Μετεχειρίζοντο σήματα, κατ' ἀρχὰς, ἢ ἐν καιρῷ πολιορκίας ἢ ὅταν ἐπλησίαζεν ὁ ἐχθρὸς ἀπειλῶν τὴν πόλιν διὰ νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς πλησίον αὐτῶν ἐθροισκομένους συμμάχους τῶν ὅπως τοὺς βοηθήσωσι, ἢ νὰ πληροφορήσουν αὐτοὺς εἰς ποίαν θέσιν εἶναι ὁ ἐχθρὸς, ποίαν θέσιν πρέπει νὰ λάβουν κτλ.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μετεχειρίζοντο συχνότατα εἰς τὰς πολιορκίας διάφορα σήματα τὰ ὁποῖα μετέδιδον διὰ ξύλων ἀνημμένων ἢ ἄλλου τινος τρόπου. Κατὰ τὸν μεσαίωνα μετέδιδον τὴν προσέγγισιν ἐχθροῦ διὰ μεγάλων πυρῶν ἀναπτομένων ἐπὶ πύργων ἢ ὀρέων. Ὁ τηλεγράφος αὐτὸς δὲν εἶχε ἢ τὸ σήμα τῆς ἐξεγέρσεως καὶ δὲν μετέδιδε ἄλλην εἰδησιν παρὰ τὴν τοῦ πολέμου, διότι εἰς τοὺς χρόνους αὐτοὺς, ὁ πόλεμος ἦτο σχεδὸν παντοτεινὸς καὶ ἐφοβοῦντο πάντες τὴν προσέγγισιν οἰουδήποτε ἐχθροῦ. Μία χώρα δὲν ἦτο ἐξησφαλισμένη ἐκ τῆς εἰσβολῆς εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῆς τῆς γειτονικῆς χώρας, οὔτε μία πόλις ἦτο ἠσφαλισμένη ἐκ μιᾶς ἄλλης οὔτε ἓνα φρούριον ἐκ τοῦ ἄλλου.

Ἀντὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ὁποίας τὰ ἀγαθὰ χαίρωμεν σήμερον, χάριν εἰς τὴν πρόσδοκον τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἢ ὕσπισιᾶ καὶ ὁ φόβος ἐβασίλευον παντοῦ καὶ ἐβλεπον πάρα πολὺ συχνὰ νὰ λάμπη, εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἢ πυρὰ, ἄγγελος τοῦ πολέμου.

Διὰ νὰ μεταδίδουν εἰς μακρινὰ μέρη τὰς εἰδήσεις οἱ ἄραβες μετεχειρίζοντο περισσότερο ἢ μετεχειρίσθησαν ἐπίσης ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν ἄστυχῆ κατὰ τῆς Γερμανίας πόλεμον.

Αἱ περιστρεφάδες αὐταὶ ἦσαν προγυμνασμέναι καὶ ἐσυνήθιζον νὰ πετοῦν ἐξ ἑνὸς περιστρεφῶνος εἰς ἄλλον. Ἐδενον εἰς τὸν τράχιλον τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἤθελον νὰ μεταβιβάσουν καὶ τὰς ἄφηνον ἐλευθέρως. Ἐπίστρεφον λοιπὸν αἱ περιστρεφάδες εἰς τὸν περιστρεφῶνα αὐτῶν μὲ τοιαύτην ταχύτητα ὥστε λέγεται ὅτι μία ἐξ αὐτῶν διήνησε 120 χιλιομέτρα εἰς 4 ὥρας.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ αὐτοῦ πολέμου, ὅταν οἱ Παρίσιοι ἐπολιορκοῦντο, μετεχειρί-

σθησαν ἐπίσης διὰ νὰ μεταβιβάσουν τὰς ἐπιστολάς ἀερόστατα ἄτινα ὀδηγοῦντο παρὰ θαλασσίων ἀεροναντῶν. Αὐτὰ τὰ ἀερόστατα τὰ φέροντα ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφήματα, ἐσηκῶνοντο πολὺ ὑψηλὰ εἰς τὸ κενὸν ἄνωθεν τῶν Γερμανικῶν στρατοπέδων, καὶ πρὸς ἀπείρων κινδύνων ἐπήγαγον ἐκεῖ ὅπου ὁ ἄνεμος τὰ διηύθινε ἕως ὅτου συνήντων γαλλικῶς διακειμένην γῆν ἐπὶ τῆς ὁποίας προσγειοῦντο.

Οἱ ἀδελφοὶ Charpe.— Ἡ ἐφεύρεσις τῶν 3 μαθητῶν.— Ὁ ἐναέριος τηλεγράφος.— Τὸ πρῶτον τηλεγράφημα διὰ τοῦ ἐναερίου τηλεγράφου.

Κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα οἱ ἀδελφοὶ Charpe, υἱοὶ ἀστρονόμου, ἀνεκάλυψαν τὸν διὰ σημάτων τηλεγράφον.

Ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τῶν, Κλαύδιος, ἦτο ἐσωτερικὸς ἐντὸς μιᾶς θεολογικῆς σχολῆς, οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ τοῦ ἐσπουδαζόντος εἰς ἓνα οἰκοτροφεῖον κείμενον ἀπέναντι τῆς σχολῆς, εἰς ἀπόστασιν 2 χιλιομέτρων περίπου ἔκει δὲ ἔστενοχωροῦντο διότι ὁ εἰς εὐρίσκειτο μακρὰν τῶν ἄλλων, οἱ μαθηταὶ μὲς ἔσπαζον τὸ κεφάλι τῶν διὰ νὰ εὔρουν μέσον ἐπικοινωνίας ἀναμεταξύ τῶν. Ὁ πατήρ τῶν τοὺς εἶχε ἀρήσει ὄργανά τινα ἀστρονομίας καὶ πρὸ πάντων καλὰ τηλεσκόπια τὰ ὁποῖα ἐπέτρεπον εἰς αὐτοὺς νὰ βλέπουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

Ὁ πρεσβύτερος ἐφαντάσθη νὰ κάμῃ σήματα εἰς τοὺς ἀδελφούς του διὰ τριῶν κανόνων μακρῶν καὶ πλατέων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς ἦτο εἰς τὸ μέσον ἀκίνητος καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἐσχηματίζον εἰς τὰ ἄκρα 2 κινητοὺς βραχίονας. Αἱ διάφοραι θέσεις τῶν τριῶν κανόνων ἠδύναντο νὰ σχηματίσουν 200 διάφορα σήματα. Συναρμολογοῦντες οἱ Charpe τὰ 200 σήματα ἠδύναντο νὰ στείλουν εὐκόλως πλείστας λέξεις.

Οἱ Charpe ἐδώρησαν τὴν ἐφεύρεσιν αὐτῶν εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν, ἢ ὁποία κατὰ τὸ 1792 ἔστησε τοιοῦτους τηλεγράφους εἰς κάθε κωδωνοστάσιον ἀπὸ τοὺς Παρισίους μέχρι τοῦ βορείου μέρους τῆς Γαλλίας. Ἦτο ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Εὐρώπη ὀλόκληρος, ἐν συμμαχίᾳ ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος. Τὸ πρῶτον τηλεγράφημα μέσον τοῦ προρηθέντος τηλεγράφου ἀνήγγελλε τὴν νίκην τοῦ στρατοῦ τοῦ βορείου μετώπου κατὰ τῶν Αὐστριακῶν καὶ εἰς ἡμίσειαν ὥραν ἢ κατωτέρω ἀπάντησις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως μετεδίδετο εἰς τὸν ἐνδοξὸν στρατηγόν. «Ὁ στρατὸς τοῦ βορείου μετώπου εἶναι ἄξιος τῆς πατρίδος του».

Ἀλλὰ ὁ τηλεγράφος αὐτὸς εἶχε τὸ ἐλάτ-

τομα να μη δύναται να χρησιμοποιηθῆ κατὰ τὴν νύκτα, οὔτε τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θῆτορε ἡμίχλη, τότε τὰ σημεῖα ἐγίνοντο ἀόρατα καὶ διέκοπτον ἐκάστοτε τὴν πορείαν τῶν τηλεγραφημάτων. Τοῦτου ἕνεκα ὁ ἄνθρωπος προσεπάθησε καὶ ἐφεῖρε τὸν ἠλεκτρικὸν τηλεγράφον.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
Francinet)

Δ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ 4 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ἄλλοτε, ὅταν δὲν εἶχε οὔτε σιδηροδρόμους, οὔτε ἀτμόπλοια, ἐχρηιάζετο πολὺς χρόνος ὅπως μία ἐπιστολὴ φθάσῃ εἰς τὸ προσδιορισμένον αὐτῆς μέρος. Πολλὰκις οἱ θέλοντες νὰ στείλουν ἐπιστολάς ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ στείλουν ἐπίτηδες κάποιον διὰ νὰ φέρῃ μίαν ἐπιστολήν, καὶ τοῦτο ἐστοίχιζε πάρα πολὺ ἀκριβὰ. Σήμερον, εἶναι πολὺ εὐκολώτερον, ἐγκλείουν τὴν ἐπιστολήν ἐντὸς φακέλλου· ἐπὶ τοῦτου γράφουν τὸ ὄνομα, ἐπάγγελμα, τὴν χώραν, πόλιν, ὁδὸν καὶ ἀριθμὸν τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὅποσον ἀπευθίνουσι τὴν ἐπιστολήν· κωλοῦν ἐπὶ τοῦ φακέλλου αὐτοῦ ἓνα γραμματόσημον 10 ἢ 25 λεπτῶν, ἀνολόγως τοῦ μέρους εἰς τὸ ὅποσον γράφουν· ῥίπτουν τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν κιβώτιον καὶ οὔτε σκέπτονται πλέον περὶ αὐτῆς.

Ἐποθέσωμεν μίαν ἐπιστολήν ἐκ Τύνιδος εἰς Παρισίους. Οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ταχυδρομείου τῆς Τύνιδος τὴν θέτουν εἰς σάκκον μὲ ὄλας τὰς ἄλλας ἐπιστολάς τὰς διευθυνόμενας εἰς Γαλίαν.

Ὁ σάκκος αὐτὸς μεταφέρεται, δι' ἀμάξης καὶ διὰ βάρκας ἐπὶ τοῦ ἀτμόπλοιου τὸ ὄπριον μεταφέρει τὸ ταχυδρομεῖον, ἐκ Τύνιδος εἰς Μασσαλίαν. Ὅταν τὸ ταχυδρομεῖον εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ἀτμόπλοιο σηκώνει τὴν ἄγκυραν, ἐκκινεῖ καὶ διέρχεται ἐντὸς ὀλιγωτέρου χρονικοῦ διαστήματος τῶν 40 ὥρῶν τὰ 1000 χιλιόμετρα ἅτινα χωρίζουν τὴν Τύνίδα τῆς Μασσαλίας.

Μόλις τὸ ἀτμόπλοιο φέρῃ τὴν ἄγκυρὰν του ἐν τῷ λιμένι τῆς Μασσαλίας, ἐκφορτόνουν τὸ ταχυδρομεῖον, φορτόνουν τοὺς σάκκους εἰς ἀμάξαν ταχυδρομικὴν ἣτις περιμένει εἰς τὴν προκυμαίαν, καὶ ἡ ἀμάξα αὕτη τοὺς μεταφέρει ἀμέσως εἰς τὸν σταθμὸν ὅπου τοὺς θέτουν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν βαγόνιον τῆς ἀμάξης ἣτις φεύγει διὰ Παρισίους.

Ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ βαγωνίου, ὑπάρχουν ὑποδιαίρεσεις, καὶ ὑπάλληλοι οἱ ὅποιοι ταξινομοῦν τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἡ ἀμάξα σιγῶν, καὶ φεύγει μὲ ὄλον τὸν ἀτμὸν ἐπὶ τῶν σιδηρῶν βεργῶν καὶ δι-

έρχεται εἰς 13 ὥρας τὰς 220 λεῦγα· αἵτινες χωρίζουν τὴν Μασσαλίαν τῶν Παρισίων, ἀφοῦ σταθῆ μερικὰ λεπτὰ εἰς κάθε μέγαν σταθμὸν διὰ νὰ ἀφήσῃ καὶ ἡ παραλάβῃ ἐπιβάτας καὶ ἀλληλογραφίαν. Ἐπὶ τῆ ἀφῆξι τῆς ὁλῆς εἰς Παρισίους, ἀμαξίαι φέρουν τὰς ἐπιστολάς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· ὑπάλληλοι ταξινομοῦν αὐτάς, καὶ τὸς θέτουν εἰς κιβώτια, καὶ μεταβαίνουν εὐθὺς νὰ τὰς μοιράσουν εἰς τοὺς παραλήπτας. Καὶ ὅλη αὕτη ἡ ἐργασία διὰ 15 μόνον λεπτὰ !

Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΩΝ ΠΥΡΕΙΩΝ

Ὁ Κάρολος Lauria, ἐγεννήθη εἰς Poligny, τῆς Jura κατὰ τὸ 1812. Οἱ γονεῖς του ἦσαν τίμιοι χωρικοὶ ὀλίγον πλούσιοι, ἀλλὰ ἔδωκαν μίαν καλὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ τέκνον αὐτῶν, τὸ ὅποσον ἦτο πάρα πολὺ ἐξυπνον. Κατὰ τὸ 1872, ὁ Κάρολος ἦλθεν εἰς Lyon διὰ νὰ διέλθῃ τὰς διακοπὰς.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶχε μέσον διὰ νὰ ἀνάπτῃ φοιτῶν ἐνκόλως, ἡ φαντασία τοῦ νέου ἠργάσθη ἔκτοτε, καὶ ἐσκέφθη νὰ εὔρη ἓνα μέσον πλέον εὐκὸλον τὸ ὅποσον νὰ φωτίξῃ. Εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Dole, ὅπου ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς του, αὕτη ἡ ἰδέα τὸν κατέκρωγε. Τὰ μαθήματα τοῦ καθηγητοῦ του κ. Νίκολ, κατέστησαν τὰς χημικὰς του γνώσεις πλέον θετικὰς. Ἄλλὰ τὶ νὰ κάμῃ;

Τὰ χημικὰ προϊόντα ἐκόστιζον ἀκριβὰ, καὶ δὲν εἶχε ἀρκετὰ χρήματα.

Ἐπὶ τέλος ἐγνωρίσθη μὲ ἓνα φαρμακοποιὸν τῆς πόλεως. Οὔτος ἐφελκυσθεὶς ἐκ τῆς διανοίας καὶ τῶν σοβαρῶν κλίσεων τοῦ νεανίου, τοῦ ἐδώκε μίαν μικρὰν ποσότητα φωσφόρου. Ὁ Κάρολος Lauria μελετᾷ μετὰ ζήλου, ἐπὶ τέλος, τοῦ ἔρχεται ἡ ἰδέα νὰ χρῆσῃ μέρος τοῦ τοῦ με φωσφόρον, σκεπάζει μὲ θεῖον μικρὸν τεμάχιον ξύλου, καὶ ἐπειτα τὸ ἐμβυπτίζει εἰς γλωριῶχον πότασιν. Τὸ τρίβει αἴφνης εἰς τὸν τοῖχον. Τὶ εὐτυχία. Ἡ φλόξ ἐξῆλθε, τὸ πυρεῖον ἐφευρέθη. Ὁ Κάρολος, τρελλὸς ἐκ χαρᾶς, τρέχει νὰ εὔρη τοὺς συμμαθητὰς του, καὶ ἐπιναλαμβάνει τὴν δοκιμὴν ἐνώπιόν των. Ὁ θόρυβος τῆς θανμαστῆς ἀνακαλίψεως ἐξαπλοῦται. Οἱ καθηγηταὶ θέλουν νὰ ἴδουν, καὶ εἰς ὀλίγον ὀλόκληρος ἡ πόλις Dole μαζεύεται εἰς τὸ πτωχικὸν δωμάτιόν του. Ἄλλὰ ὁ Κάρολος Lauria δὲν ὀφελήθη καθόλου τῆς ἐξόχου αὐτοῦ ἀνακαλίψεως. Πάμπρωτος δὲν ἠδυνήθη οὔτε νὰ λάβῃ πιστοποιητικὸν τῆς ἐφευρέσεώς του. Οἱ Γερμανοὶ ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν ἐφεύρεσίν του καὶ ἐκέρδισαν πάρα πολλὰ χρήματα. Τώρα δὲν μένει παρὰ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Γάλλου ἐφευρέτου.

ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΣ

Ένας θαυματοποιός και ένας ταχυδακτυλουργός ήταν καλοί φίλοι, αλλά ο ένας εξήλθε ολίγον τον άλλον, και ο καθένας διατείνεται ότι εις την τέχνην του, ήτο ο πλέον επιδέξιος. Μίαν ἑσπέραν προσεκλήθησαν και οί δύο εις μίαν ἑσπερίδα ὅπου ἔπρεπε νὰ διασκεδάσουν την ὁμίγηριν.

Ὁ Ταχυδακτυλουργός, ἀφοῦ ἐπῆρε ἀπὸ ἕναν ἀπὸ τοὺς θεατὰς τὸ ὥρολόγιόν του, τὸ ἔρριψε μὲ δύναμι κατὰ γῆς, καὶ τὸ κατέσπασε μὲ τὸ τακοῦνι του, καὶ ἀφοῦ ἐμάζευσε τὰ κομματάκια τὸ ἔδωσε ὅλως διόλου ἀνεπαφον εις τὸν ἰδιοκτήτην του. Ἔσπασε μέσα εις τὸ καπέλο του ἀγὰ καὶ ἔκαμε, δίχως φωτιά, μιὰ ὁμελέτα πρώτης τάξεως.

Ἐπειτα ὁ Θαυματοποιός ἔκαμε τὴν ἰδιοκτήτριαν νὰ τρεῖξῃ εις τὸ δωμάτιον τοῦ μωροῦ της, βεβαίαν ὅτι εἶχε ἀκούσῃ αὐτὸ νὰ κλαίῃ. Ἀλλὰ τὸ μωρὸ ἐκοιμᾶτο ἤσυχα.

Ἐπροξένησε πανικὸν εις τὴν ὁμίγηριν, ἢ ὅποια ἔτρεξε εις τὰ παράθυρα ἀκούσασα τὰς φωνὰς « Φωτιά! Φωτιά! » αἱ ὅποια ὑπετίθετο ὅτι προήρχοντο ἐκ τῆς ὁδοῦ.

Καὶ οἱ δύο ἐπὶ τέλους, ὁ εἰς μὲ τὴν φωνήν, ὁ ἄλλος μὲ τὰ κινήματα, ἐξετέλεσαν πράγματα ἐκπλήσσοντα καὶ θεομῶς τοὺς συνεχάρησαν. Ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἀναχωρήσουν, ἔφυγον ὁμοῦ καὶ κατέβησαν τὰ ὅπατάματα τῆς οἰκίας ὅπου ἦσαν προσκεκλημένοι. Εἰς τὰ τελευταῖα σκαλιὰ ὁ θαυματοποιὸς εἶπε στὸν φίλον του « Σὰς φωνάζουν »

Καὶ πράγματι μιὰ φωνὴ προσερχομένη ἐκ τῶν ἄνω τὸν ἐφώναζε μὲ τὸ ὄνομα προσθέτουσα τὰς ἐξῆς λέξεις « Ἀναβῆτε γρήγορα! ἔχετε λησμονήσῃ κατὶ ». Πιασθεῖς εις τὴν παγίδα ὁ ταχυδακτυλουργός, ἀνέβη γρήγορα τὰ πολυπληθῆ σκαλοπάτια εις τὸ ἄνω μέρος, τῶν ὁποίων... οὐδεὶς ἐπερίμενε.

Ὅταν κατέβη εὔρε τὸν σύνοδόν του εις τὴν πόρταν.

Εἰ τί σὲ ἤθελαν; τὸν ἠρώτησε μὲ τόνον ἀθῶων ὁ θαυματοποιός. Ὁ! τίποτε, μόνον νὰ μοῦ δώσουν τὴν καρφίτσα τῆς γραβάτας σας, τὸ δακτυλίδι σας καὶ τὸ χαρτοφυλάκιόν σας, τὰ ὅποια εἶχατε ἀφήσῃ ἐκεῖ ἐπάνω. Καὶ ὅταν ὁ φίλος του, συγχυσμένος ἔβαζε τὸ

χέρι του εἰς τὸν λαιμὸν καὶ εἰς τὴν τσέπην του, τοῦ ἔδιδε ὑπομειδιῶν, τὰ τρία ἀντικείμενα ἅτινα τοῦ εἶχε ἀφαιρέσῃ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Δ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ 4 ΟΜΑΔΟΣ Α Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Τὴν 6 Ἰουνίου 1915 ἡ ὁμὰς μας ἐξέδραμεν μέχρι Κλεοπάτρας ἀφοῦ προηγουμένως ἔκαμε διαφόρους ἀσκήσεις ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως ἀποτόμων μερῶν εις τοὺς λοφίσκους τοῦ Σάτριπυ, καὶ κατόπιν μετέβη εις τὴν ἐκκλησίαν ὅπου καὶ ἐκκλησιάσθη. Γελαστοὶ καὶ πεταχτοὶ μὲ τὰ ὄρατα μας τραγούδια, τρέχοντες στὴν ἀμουδιὰ διὰ νὰ εὐρωμεν ἕνα κατάλληλον μέρος νὰ κἀμομεν θαλάσσιον λουτρὸν ἐφθάσαμεν μέχρι Κλεοπάτρας.

Ἀυστραλὸς ἀξιωματικὸς ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὸν κ. Ἀρχηγὸν μας τὸν ἠρώτησε τί σημαίνουν οἱ κόμβοι τοὺς ὁποίους ἕκαστος πρόσκοπος φέρει ἐπὶ τοῦ μανδυλίου του. Ἄν καὶ τὸ ἐγνώριζε καθὼς μᾶς εἶπε ὕστερον, ἐν τούτοις τῷ ἐξηγήσαμεν τὸν λόγον. Τότε μᾶς λέγει: Ἐάν πράγματι θέλετε σήμερον νὰ κἀμετε μίαν καλὴν προᾶξιν ἀκολουθήσατέ με. Τὸν ἠκολουθήσαμεν καὶ μᾶς ἔδειξε τὰς πολυαρίθμους ἐκεῖνας καμπίνας τῆς Κλεοπάτρας αἱ ὅποια ἦσαν ὀπισθεν γεμάται χαρτιά, τενεκέδες, γαλιὰ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα.

Ἐνα σφύριγμα ἤρκεσε διὰ νὰ μαζευθῇ ὅλη ἡ ὁμὰς πὸς ἣτο σκορπισμένη εις ὄλην ἐκείνην τὴν ἀκροθαλασίαν καὶ μιὰ διαταγὴ ὑπερήρκεσε διὰ νὰ σκορπισθῇ εις ἐκεῖνον τὸν χῶρον καὶ νὰ παρουσιασθῇ καίθε πρόσκοπος εις διάστημα ὀλιγότερον τοῦ λεπτοῦ φέρον εις τὰς χεῖρας του τὰ περισυλλεγένητα ἀντικείμενα. Ἀμέσως τὰ μὲν χαρτιά ἐγειναν παρανάλωμα τοῦ πυρός, τὰ δὲ ἄλλα ἀντικείμενα ἐχόθησαν ἐντὸς λάκκου.

Ὁ Ἀυστραλὸς ἀξιωματικὸς εὐχαριστήθηκε διὰ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὅποιαν ἔγιναν ὅλα αὐτὰ, καὶ ἐνεχείρησεν εις τὸν κ. Ἀρχηγὸν τὴν κάρταν του ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔγραψε τὰ ἐξῆς:

«Οἱ Ἀυστραλοὶ στρατιῶται εὐχαριστοῦν

τοὺς Ἑλληνας Προσκόπους διὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας τοῖς παρέσχον».

Κατόπιν αὐροῦ ἐκάμαμεν τὸ λουτρόν μας ἐπεστρέψαμεν εὐχαριστημένοι τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν πόλιν.

ΑΘ. Γ. ΚΟΥΛΑΜΠΙΔΗΣ
ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ Β ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑ

P

Εὐτραφής, ἠλιοκαμένος, παραβγαίνει μὲ τὰ φανάρια τῆς διημαρχίας ὡς πρὸς τὸ ἀναστημα.

Χαρακτήρας ἡρεμος, ἐνθουσιώδης, πιετριώτης εἰς τὸ ἔπακρον. Πρώτης γραμμῆς. γερουσιαστής.

Ἐνωμοτάχης τῶν δελφινιῶν μας εἶχε ἕως πρὸ ὀλίγου τὸ θεῶν τοῦ ἕψους σιὴν ὁμάδα του καὶ στὸ Σῶμα. Τώρα ὁμως κάποιος τὸν περνᾷ...

Τελευταίως στάλθηκε στήν... Abbassiah, ὄχι τοῦ Καίρου (γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ) ἀλλὰ τῆς πόλεως μας ὅπου προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς ἄγγλους πληγωμένους.

Τὰ ἀγγλικά τὰ καταφέρνει καλοῦτσικα, αὐτοῦ μάλιστα συγγενεῖς ἐξ ἀγγιστείας καὶ μὲ ἕνα ἀγγλον ἀξιωματικόν.

Ἔχει καὶ τὸ πολεμικὸν παρελθόν του. Τῶς σκίαση λάσπη μιὰ φορὰ γιὰ τὴν Ἡπειρο, τὸν καιρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅπου ὑπερέτησε μὲ τοὺς Ἡπειρώτας, ἀντάρτας γιὰ τὴν ὠραία, τὴ μεγάλη ἰδέα. Γι' αὐτὸ τοῦ ἀξίζει ἕνα μπρόβο.

Εἶνε καὶ καλὸς τηλεγραφητὴς πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν μοῦ φαίνεται διόλου παράδοξο γι' αὐτὸν ποὺ τόσο μουίζει μὲ τὰ poteaux τοῦ τηλεγράφου.

Χαρακτηριστικόν. Τοῦ ἀρέσει νὰ ἀνεβοκατεβαίη τις σκάλες, ἰδίως τις σκάλες τῆς ἱεραρχίας.

Γ

Ἄδύνατος, ψηλὸς, ἠλιοκαμένος καὶ αὐτὸς ὅπως ὅλοι μας, Ἀρχιτυμπανιστὴς τοῦ Σώματος ἕνεκα τῶν γαλονιῶν ἀλλὰ καὶ ἕνεκα γνώσεων.

Κολλακεῖται πολὺ ὅταν τὸν λέν Tambour-Major ἢ Μιέστρο Νο 2.

Παίζει κτυπητὰ, ζοηρὰ καὶ μὲ μοναδικὴ χάρι. Ὅταν φορεῖ τὸ τίμπανο καμπουριάζει λιγάκι, πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖον διεκινδύνευσε μιὰ φορὰ τὰ γαλιόνια του. Ἐνδιαφέρεται πολὺ γιὰ τοὺς τυμπανιστὰς του τοὺς ὁποίους διδάσκει μὲ ἀληθινὸ ζῆλο.

Καλὸς χαρακτήρας συμβιβάζεται πάντοτε καὶ οὐ ὅτι νᾶναι.

Πεταεῖ ποῦ καὶ ποῦ κανένα καλαμποῦρι, ἀλλὰ τὰ χάνει πάντοτε ὅταν τοῦ μιλεῖ ὁ Ἀρχηγός. Ἔχει πολλοὺς φίλους, στὰς διαφόρους ὁμάδας οἱ ὁποῖοι ὁμως δὲν χάνουν διόλου ἀπὸ τὴν συναναστροφή του, ἀφοῦ ἄλλο τίποτε δὲν κίμνει παρὰ νὰ τοὺς κερνᾷ ἀδιακόπως. Καὶ ἔτσι δικαιολογεῖται ἡ γενικὴ συμπάθεια ποῦ ἀπολαμβάνει.

Ἦθελε πολὺ νὰ γράψω καὶ γι' αὐτὸν, καὶ καθὼς βλέπετε δὲν τοῦ χαλῶ τὸ χατήρι.

Χαρακτηριστικόν.— Τόσο πολὺ ἐσυνήθισε νὰ τρώγῃ ὥστε καταβροχθίζει καὶ τὰ — ρ — ὅταν μιλά.

Γ. ΚΟΚ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνεργάται τοῦ «Ἔσο Ἐτοιμᾶς» ὅπως πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον γράψωσιν εὐκρινῶς καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον ὄψεως τοῦ χάρτου, τὴν πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλομένην ὑλὴν.

Πᾶν χειρόγραφον ἀντικείμενον πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης δηλώσεως θ' ἀπορρίπτεται.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Περιοδικοῦ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ ΚΑΙ ΚΥΠΡῷ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, οἱ μὴ ἐμβάσαντες τὴν συνδρομὴν των μέχρι σήμερον, νὰ μᾶς ἐμβάσωσιν αὐτὴν ὑποβοηθοῦντες οὕτω ἡμᾶς εἰς τὸ πολυδάπανον ἔργον τῆς ἐκδόσεως καὶ καλητερεύσεως τοῦ Περιοδικοῦ μας.

(Ἐκ τῆς Συντάξεως)

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

1ον. Προσκοπικῶν Βιβλίων

Καταστατικόν - Κανονισμὸς Σώματος Ἐλλήνων Προσκόπων	Γ.Δ.	5
Ἐγκόλιον Προσκόπου	"	7
Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ Ὁμάδος	"	5
Παιδιαὶ καὶ Ἀσκήσεις	"	3
Ἐγχειρίδιον Ἀσκήσεων καὶ Πεζικῶν Γυμνασίων	"	3
Ὁδηγία πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς Ὁμάδος	"	3
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σηματοτηλεγραφετοῦ	"	0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σαλπικτοῦ	"	0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Ποδηλάτου	"	0.5

2ον. Ἐντύπων διὰ τὰ Σώματα

Αἰτήσεις Κατατάξεως Προσκόπων, αἱ 200	"	15
Προκαταρκτικαὶ Γνώσεις μαθητευομένων Προσκόπων, τὰ 100 ἀντίτυπα	"	20
Ἐντυπα Μαθήματα Σημάτων διὰ Βραχιόνων τὰ 20 ἀντίτυπα	"	20
Ἐντυπα Μαθήματα Τηλεγράφου Μόρσ, τὰ 50 ἀντίτυπα	"	10
Ἐβδομαδιαῖαι Ἀναφοραὶ Ἀρχηγῶν πρὸς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν, αἱ 50	"	10
15)θήμεροι Ἀναφοραὶ Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν αἱ 20	"	10
Δελτίον Ταυτότητος	"	0.2
Βιβλιᾶριον Ἐνοσήμερον	"	6
Φύλλον ἐνοσήμερον	"	5
Ἦμος τοῦ Σώματος	"	5
Ἐντυπον Πτυχίον Ἀρχηγοῦ	"	—
" " Ὑπαρχηγοῦ	"	—
Ἐντυπα Πτυχία Δοκίμου Πρ. τὰ 25	"	10
" " Προσκ. Β' Τάξ. τὰ 25	"	10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγῶν ὁμάδος (ἀδελτῶν) τὰ 100 φύλλα	"	10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγῶν ὁμάδος (δι' ἐν ἔτος—δεμέναν).	"	8
Φύλλα Μητρώου Ὁμάδος τὰ 25	"	10

3ον. Ἄλλων Εἰδῶν

Ἀστήρ (διὰ τοὺς πύλους) ἕκαστος	"	0.5
Φοῖνιξ ἕκαστος	"	1
Ταινία Δοκίμων μετὰ λέξεις "Ἔσο" Ἐτοιμοῦ	"	0.7
Ἀστήρ ἑτησίαις ὑπηρεσίας	"	1
Σήματα Ἐπιτροπῶν, Μελῶν Περιφερειακῶν καὶ Τοπικῶν	"	2
Σημαία Ὁμάδων, ἑκάστη	"	95
Σήματα Ἐνωμοτιῶν ἕκαστον	"	3.5
Ἐξαρτήματα κομποῦ σημαίας	"	37
Πίναξ Πτυχίων Εἰδικότητων εἰς 4 φύλλα	"	5
Σφραγίδες Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς	"	70

4ον. Ἐγκυκλίων

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου ἀντίτυπα τῶν ἑξῆς Ἐγκυκλίων τινὲς τῶν ὁποίων ἔχουν δημοσιευθῆναι καὶ εἰς τὸ ὄργανον αὐτῆς τὸ "Ἔσο" Ἐτοιμοῦ.
Ἐκαστον ἀντίτυπον Γ.Δ. 0,5

α) Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν

- 1). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Χαιρετισμοῦ.
- 2). " 2α — Περὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τῶν Ὁμιῶν.
- 3). " 5η — Διαγωνισμὸς Συλλογῆς Ξηρῶν Φυτῶν.
- 4). " 6η — Διαγωνισμὸς Ἀναβ. Βουνοῦ.
- 5). " 7η — Περιέχουσα διαφ. ὁδηγίας.
- 6). " 8η — Γενικὴ Ἀρχηγία Βασιλέως.
- 7). " 9η — Περιέχουσα διαφ. ὁδηγίας καὶ Κανονισμὸν τελετῆς ὀργανωστικῆς Προσκόπων.
- 8). " 10η — Ὁδηγία περὶ ἰδρύσεως ὁμάδων Προσκόπων καὶ ἐναρξέως κανον. λειτουργίας αὐτῶν.
- 9). " 11η — Ἐπιστολὴ Προφθυπουργοῦ.
- 10). " 12η — Περὶ τηρήσεως Κανονισμῶν καὶ ἐφαρμογῆς Ἐγκυκλίων.

β) Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου

- 11). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Ὄργανισμοῦ Σωματίων Ἑλλ. Προσκόπων ἐν Αἰγύπτῳ.
- 12). " 2α — Κανονισμὸς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.
- 13). " 3η — Κανονισμὸς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου.
- 14). " 4η — Περὶ Κατατάξ. Προσκόπων.
- 15). " 5η — Περὶ Ἀποδόσεως Τιμῶν.
- 16). " 6η — Περὶ Πειθαρχικῆς Ἐξουσίας ἐν τῇ Ὁμάδι.
- 17). " 7η — Βιβλία Ἀρχηγῶν, Ἀπολυτήρια κτλ.

Τὰ ταχυδρομικὰ βαρῶνονοι τοὺς παραλήπτας.

Αἱ τιμαὶ λόγω τῆς καταστάσεως ὑπὸκείνται εἰς ἀξιομοιώσεις, αἵτινες εἶναι εἰς βάρος τοῦ παραγγέλλοντος.

Εἰς πᾶσαν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς πάντα Ἀρχηγὸν θέλουν σιαλῆ ἀντίτυπα τῶν ἄνω Ἐγκυκλίων ὅταν τὰ ζητήσῃσι.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου
Alexandrie Rue Rosette 52